

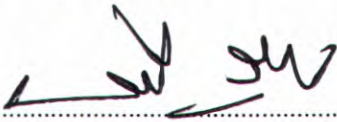
การศึกษาการตัดสินใจของนิสิตในการเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

รังสิยา บุญยัง

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
กันยายน 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ รังสิยา บุญยัง ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ดร.ชัยพจน์ รุ่งงาม)

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

..... ประธาน
(ดร.ชัยพจน์ รุ่งงาม)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร อัมสวสดี)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่ 19 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2560

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยความกรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทาง ที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ งานงานนิพนธ์มีความสมบูรณ์ที่สุดจาก ดร.ชัยพจน์ รักราม ประธานที่ปรึกษา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร อิมสวัสดิ์ กรรมการที่ปรึกษา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และกราบ ขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ รวมทั้งให้คำแนะนำ แก้ไขเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ

ความสำเร็จและความภาคภูมิใจอันเกิดจากการวิจัยนี้เป็นผลมาจากการสนับสนุนและ กำลังใจจากคุณพ่อ คุณแม่ ญาติพี่น้อง เพื่อนร่วมชั้นเรียน และผู้ที่อยู่เบื้องหลังทุกท่านงานงานนิพนธ์ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูแก่บิดาแม่ บุพการี บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

รังสิยา บุญยัง

56920531: สาขาวิชา: การบริหารการศึกษา; กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)

คำสำคัญ: การศึกษาการตัดสินใจของนิสิตในการเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีสาขาวิชารัฐศาสตร์
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

รังสิยา บุญยัง: การศึกษาการตัดสินใจของนิสิตในการเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรี
สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (STUDENTS DECISION FOR
THE FURTHER STUDYING FOR BACHELOR DEGREE IN FACULTY OF POLITICAL SCIENCE
AND LAW, BURAPHA UNIVERSITY) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: ชัยพจน์ รั้งงาม, กศ.ด.
77 หน้า. ปี พ.ศ. 2560.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาและเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ
ระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตาม เพศ
เกรดเฉลี่ย และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยใช้เกณฑ์กำหนดขนาดของกลุ่ม
ตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) และดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้น
(Stratified random sampling) โดยแบ่งตามระดับชั้นปีการศึกษาได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้
รวมทั้งสิ้น 148 คนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า
5 ระดับ จำนวน 23 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง .22-.49 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .81
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบค่าวิกฤตที่
(t -test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบรายคู่โดยใช้วิธี
ของ Scheffe'

ผลการวิจัยพบว่า

1. การตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงจากค่ามากไปหาน้อย พบว่า ด้านการยอมรับ
ในสถาบัน ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา และด้านความมั่นคงก้าวหน้า
2. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านความมั่นคงก้าวหน้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชา
รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยโดยรวมและรายด้าน
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชา
รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน
พบว่าโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา
มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัว
ต่อเดือน มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป มีแรงจูงใจในการตัดสินใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

56920531: MAJOR: EDUCATIONAL ADMINISTRATION: M.Ed.(EDUCATIONAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: DECISION STUDYING/ POLITICAL SCIENCE AND LAW/ BACHELOR DEGREE/ BURAPHA UNIVERSITY

RANGSIYA BOONYOUNG:STUDENTS DECISION FOR THE FURTHER STUDYING FOR BACHELOR DEGREE IN FACULTY OF POLITICAL SCIENCE AND LAW, BURAPHA UNIVERSITY.

ADVISOR: CHAIPOT RAK-NGAM, Ed.D. 77 P. 2017.

This research aims to study and compare students' decision regarding studying a Bachelor degree at the Faculty of Political Science and Law, Burapha University as classified by gender, GPA, and monthly average income of family. The sample used in this study was 148 students. The criteria used to determine the size of the sample was suggested based on Krejcie and Morgan's table. The instrument used in this research was a five-point scale questionnaire. The item discriminative power of this questionnaire was between .22-.49 and its reliability was .81. The statistics used to analyze the data were Mean ($\bar{X}$), Standard Deviation (SD), t -test, One-way ANOVA, and Scheffe's test.

This study revealed that:

1. Students' decision regarding studying a Bachelor degree at the Faculty of Political Science and Law, Burapha University, as a whole and each aspect, was at a high level. The top 3 reasons for choosing to study this program were: Acceptance in institutions, Education expenses, and Job security and career development.

2. Students' motivation for choosing to study a Bachelor degree at the Faculty of Political Science and Law, Burapha University as classified by gender, as a whole and each aspect, showed no statistical significant difference: except in the area of job security and career development which was found statistically significantly at .05 levels.

3. Students' decision regarding studying a Bachelor degree at the Faculty of Political Science and Law, Burapha University as classified by GPA, as a whole and each aspect, showed no statistical significant difference.

4. Students' decision regarding studying a Bachelor degree at the Faculty of Political Science and Law, Burapha University as classified by monthly average income of family, as a whole and each aspect, showed no statistical significance: except in the area of education expenses which found statistically significantly different at .05 levels. It was found that the students with the average monthly income over 40,001 baht had a significant motivation to study at .05 levels.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมติฐานของการวิจัย	3
คำถามของการวิจัย	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	5
ขอบเขตการศึกษา	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
การจัดการศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตร์ ระดับปริญญาตรีของคณะรัฐศาสตร์และ นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา	8
แนวคิด ทฤษฎี และความสำคัญเกี่ยวกับการตัดสินใจ	10
แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการศึกษา	20
แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ	21
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	30
3.1	30
3.2	31
3.3	31
3.4	32
3.5	32
3.6	33
4	34
4.1	34
4.2	34
4.3	35
5	50
5.1	50
5.2	52
5.3	54
บรรณานุกรม	56
ภาคผนวก	64
ภาคผนวก ก	65
ภาคผนวก ข	69
ภาคผนวก ค	71
ประวัติย่อของผู้วิจัย	77

สารบัญญัตราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์	30
2 ความถี่ และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	35
3 ความถี่ และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเกรดเฉลี่ย	35
4 ความถี่ และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ของครอบครัวเฉลี่ย ต่อเดือน	36
5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของการตัดสินใจของนิสิตสาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมและรายด้าน	36
6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของการตัดสินใจของนิสิตสาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการยอมรับในสถาบัน โดยรวมและรายข้อ	37
7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของการตัดสินใจของนิสิตสาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านความมั่นคงก้าวหน้า โดยรวมและรายข้อ	38
8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของการตัดสินใจของนิสิตสาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา โดยรวมและรายข้อ	39
9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของการตัดสินใจของนิสิตสาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านเหตุผลส่วนตัว โดยรวมและรายข้อ	40
10 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ	41
11 เปรียบเทียบความแตกต่างในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน	42

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
12 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเกรดเฉลี่ย	43
13 เปรียบเทียบความแตกต่างในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเกรดเฉลี่ย โดยรวมและรายด้าน	44
14 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมและรายด้าน จำแนกรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ...	45
15 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมและรายด้านของนิสิตจำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน	48
16 การวิเคราะห์รายคู่ เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ จำแนกตามรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา	49
17 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา	70

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	4

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการพัฒนาประเทศทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมให้เจริญก้าวหน้ามีปัจจัยสำคัญหลายประการที่ทำให้การพัฒนาประเทศประสบความสำเร็จ แต่ปัจจัยสำคัญที่สุดก็คือ “ประชากรที่มีคุณภาพ” ทั้งนี้เพราะประชากรเป็นปัจจัยในการพัฒนาโดยตรง และเป็นทั้งผู้ประสานปัจจัยอื่น ๆ เข้าด้วยกัน ประชากรที่มีทั้งคุณภาพและประสิทธิภาพต้องอาศัย “การศึกษา” และการที่จะพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองได้นั้น จะต้องมีการพัฒนาการศึกษาควบคู่ไปกับการพัฒนาอื่น ๆ การพัฒนาทางการศึกษาจึงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญ สถาบันการศึกษาทุกระดับย่อมมีความสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาทั้งสิ้น การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าสอดคล้อง และสนองความต้องการทางเศรษฐกิจสังคม การปกครอง สิ่งสำคัญประการหนึ่งคือ การพัฒนาทางการศึกษา เพราะการศึกษานั้นเป็นรากฐานสำคัญของการเสริมสร้างความสามารถความเจริญของบุคคลทั้งทางด้านร่างกายจิตใจ และปัญญา การศึกษาจึงเป็นรากฐานช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง การจัดการศึกษาในปัจจุบันต้องมีการปรับตัวและเปลี่ยนแปลง เนื่องจากกระแสโลกาภิวัตน์ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีและการศึกษามีความเคลื่อนไหวและแข่งขันอย่างสูง โดยเฉพาะสาขาที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน และในส่วนของการศึกษาเอกชนต้องปรับเปลี่ยนค่อนข้างรุนแรง เพื่อความอยู่รอดและมั่นคง

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนามนุษย์เพื่อพัฒนาประเทศ เป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่ง ในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในสังคม การศึกษาจึงเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้การฝึกอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลง ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 5)

ดังนั้นการพัฒนาการศึกษาเป็นเป้าหมายสำคัญของรัฐ ในอันที่จะไปสู่การพัฒนาในประเทศในด้านต่าง ๆ นับตั้งแต่การพัฒนาการศึกษาในระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา ในการพัฒนาการศึกษานี้มีความจำเป็นที่จะต้องมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเพื่อช่วยในการตัดสินใจในการวางแผน และกำหนดเป้าหมาย ตลอดจนอันดับความสำคัญก่อนหลังใน

การช่วยเหลือส่งเสริมหรือจัดหาเพิ่มเติมซึ่งบุคลากรทางการศึกษา สถานที่เรียนและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน (สนธยา แพ่งศรีสาร, 2549)

การได้รับการศึกษาอย่างน้อยก็ต้องการสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ที่จบการศึกษาขั้นพื้นฐานและจะมีเป้าหมายศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาตามศักยภาพและความพร้อมของตน ทั้งด้านเศรษฐกิจ ความรู้ความสามารถ และโอกาสที่จะได้รับการศึกษาประกอบกัน เมื่อรัฐบาลให้โอกาสแก่ประชาชน ได้รับการศึกษามากขึ้น ส่งผลให้ในปัจจุบันนี้มีผู้จบการศึกษาระดับมัธยมปลายหรือเทียบเท่ามากขึ้นพร้อมทั้งต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ปัจจุบันสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้นกระจายตัวอยู่ทั่วประเทศ นักเรียนจึงมีโอกาสเลือกเรียนในสาขาวิชาและสถาบันอุดมศึกษาที่เหมาะสมกับความต้องการ และความสามารถของตนเองมหาวิทยาลัยบูรพาจัดเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของภาคตะวันออก มีการผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะเป็นผู้นำ เน้นด้านอุตสาหกรรมและการบริการ มีความสามารถในการแข่งขันภายใต้คุณธรรมและจริยธรรม ส่งเสริมการวิจัยเชิงบริการ เพื่อสร้างองค์ความรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ทั้งนี้ยังให้บริการทางด้านวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่สังคม มีคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น ตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติให้ดำรงอยู่ต่อไป ส่วนในเรื่องการจัดการศึกษาระดับต่าง ๆ มหาวิทยาลัยบูรพาได้เน้นการประกันคุณภาพการศึกษามาอย่างต่อเนื่อง เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกไปรับใช้สังคมและประเทศชาติ ขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในการควบคุมคุณภาพ คือ การคัดเลือกนิสิตเข้ามาศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยนำเข้าปัจจัยหนึ่งของการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ดังนั้นทางมหาวิทยาลัยจึงมุ่งคัดเลือกรุ่นคนเก่ง คนดี มีความสามารถ มุ่งกระจายโอกาสสู่ภาคตะวันออก จึงทำให้มีวิธีการคัดเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีในรูปแบบที่หลากหลาย (มหาวิทยาลัยบูรพา, 2552)

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์เริ่มก่อตั้งในปี พ.ศ. 2517 โดยได้ตั้งเป็นภาควิชารัฐศาสตร์ภายใต้คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน (มศว.บางแสน) ซึ่งเป็นปีเดียวกันกับที่มหาวิทยาลัยวิชาการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับการยกฐานะให้เป็น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่อมา พ.ศ. 2533 มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสนได้รับการยกฐานะเป็น มหาวิทยาลัยบูรพา ภาควิชารัฐศาสตร์ จึงอยู่ภายใต้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สำหรับภาควิชานิติศาสตร์ ได้ถูกจัดตั้งขึ้นในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ใน พ.ศ. 2544 และใน พ.ศ. 2550 มหาวิทยาลัยบูรพา ได้เปลี่ยนสถานภาพจากส่วนราชการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ สภามหาวิทยาลัยบูรพา จึงมีมติจัดตั้งคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ เมื่อวันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2550 โดยได้รวมภาควิชารัฐศาสตร์ และภาควิชานิติศาสตร์ เข้าไว้ด้วยกัน ในปัจจุบันสาขาวิชารัฐศาสตร์ได้เปิดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีมีผู้ให้ความสนใจ

เข้าศึกษาอย่างต่อเนื่อง และมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี โดยผู้ที่เข้ารับการศึกษานี้ในภาควิชาดังกล่าว แต่ละคนย่อมมีเหตุผลในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในภาควิชารัฐศาสตร์แตกต่างกัน

ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ที่จะเป็เหตุจูงใจในการตัดสินใจของนิสิตเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีในภาควิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ และนิติศาสตร์ ซึ่งจะนำไปเป็นแนวทางนำไปใช้เป็นข้อมูลให้ทางภาควิชารัฐศาสตร์ในการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ในปีการศึกษาต่อ ๆ ไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาจำแนกตาม เพศ เกรดเฉลี่ยและรายได้เฉลี่ย ต่อเดือนของครอบครัว

สมมติฐานของการวิจัย

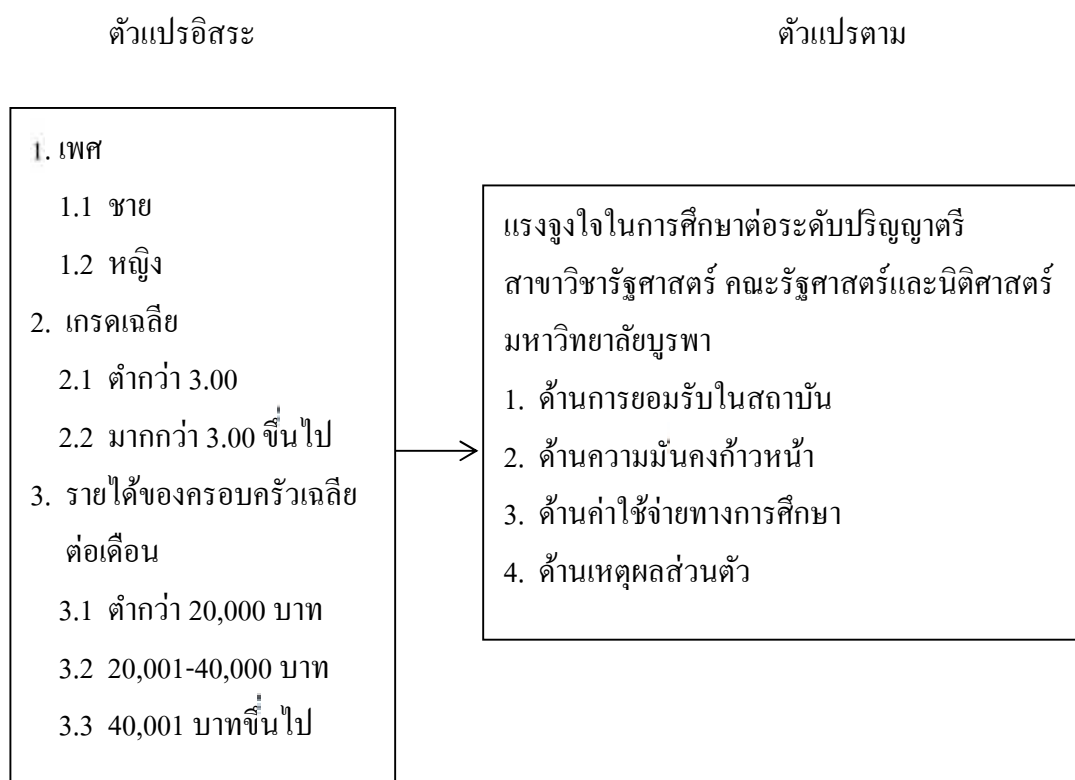
นิสิตที่มีเพศ เกรดเฉลี่ยสะสม และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวที่แตกต่างกัน จะมีการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาแตกต่างกัน

คำถามของการวิจัย

1. นิสิตที่มีเพศ เกรดเฉลี่ยสะสม และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวที่แตกต่างกัน จะมีการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับใด
2. นิสิตที่มีเพศ เกรดเฉลี่ยสะสม และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวที่แตกต่างกัน จะมีการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา แตกต่างกันหรือไม่

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษาการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยของประชา อ่อนรักษา (2542) ซึ่งได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อใน มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยศึกษาทั้งหมด 7 ด้าน คือ ด้านความมั่นคงก้าวหน้า ด้านการสนับสนุน การมาเรียน ด้านสังคมในมหาวิทยาลัย ด้านการยอมรับในสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการพัฒนา ตนเอง และด้านความพึงพอใจ โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์ให้เหลือทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการยอมรับ ในสถาบัน ด้านความมั่นคงก้าวหน้า ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา และด้านเหตุผลส่วนตัว โดยศึกษา เปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล คือ เพศ เกรดเฉลี่ย และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวจึงกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

เพื่อเป็นข้อมูลให้กับฝ่ายวิชาการและภาควิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อให้ทางภาควิชาฯ นำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน รวมทั้งปรับปรุงหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนิสิตที่จะเข้าศึกษาต่อ ในภาคหน้า

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งมีทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านการยอมรับในสถาบัน ด้านความมั่นคงก้าวหน้า ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษาและด้านเหตุผลส่วนตัว

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนิสิตที่เข้าศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1-2 คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2558 จำนวน 232 คน (มหาวิทยาลัยบูรพา, 2558)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ คือนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยการกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางสำเร็จรูปของ เกรจซี และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) และดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยแบ่งตามระดับชั้นปีการศึกษา ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้รวมทั้งสิ้น 148 คน คือระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 75 คน และระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 73 คน

ตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 เกรดเฉลี่ย

1.2.1 ต่ำกว่า 3.00

1.2.2 มากกว่า 3.00 ขึ้นไป

1.3 รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน

1.3.1 ต่ำกว่า 20,000 บาท

1.3.2 20,001-40,000 บาท

1.3.3 40,001 บาทขึ้นไป

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การศึกษาการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ประกอบด้วย

2.1 ด้านการยอมรับในสถาบัน

2.2 ด้านความมั่นคงก้าวหน้า

2.3 ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

2.4 ด้านเหตุผลส่วนตัว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

เพื่อเป็นข้อมูลให้กับฝ่ายวิชาการและภาควิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อให้ทางภาควิชา นำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน รวมทั้งปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนิสิตที่จะเข้าศึกษาต่อ ในภายภาคหน้า

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาเรื่องการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้กำหนดความหมายของศัพท์ต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. นิสิต หมายถึง นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-2 สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่สอบผ่านการคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อในคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2558

2. เกรดเฉลี่ยสะสม หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมที่ใช้ในการสมัครสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาเป็นนิสิตของมหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ต่ำกว่า 3.00 และมากกว่า 3.00 ขึ้นไป

3. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว หมายถึง รายได้ประจำของบิดามารดา หรือผู้ปกครองที่ให้การสนับสนุนด้านการเงินแก่นิสิต โดยเฉลี่ยต่อเดือน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-40,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 บาทขึ้นไป

4. การตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อ หมายถึง สิ่งต่างๆที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของ นิสิตในการเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยมีองค์ประกอบดังนี้

4.1 การยอมรับในสถาบัน หมายถึง สาขาวิชารัฐศาสตร์มีหลักสูตรและเนื้อหาวิชา มีความทันสมัยคณาจารย์มีผลงานทางด้านวิชาการเป็นที่ยอมรับในวงการการศึกษา คณาจารย์ มีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ทางด้านรัฐศาสตร์เป็นอย่างดี มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการจัดการศึกษามีความพร้อมทางด้านบุคลากรและ โสตทัศนูปกรณ์ คิษฐ์เก่าที่จบจากสาขาวิชารัฐศาสตร์มีความสำเร็จในหน้าที่การงานและเป็นผู้มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ ในสังคม

4.2 ความมั่นคงก้าวหน้า หมายถึง ความมุ่งหวังอันเป็นประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ หลังจากเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี เมื่อสำเร็จจากการเรียนสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา แล้วมีโอกาสหางานทำได้ง่ายขึ้นสามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้ง่าย เมื่อจบการศึกษาจะได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางด้านรัฐศาสตร์ทำให้เข้าใจ ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมมากขึ้น รวมทั้งทำให้ได้รู้จักกับเพื่อนใหม่ที่มาจากรอบครัวหลากหลายอาชีพ ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย

4.3 ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาหมายถึง ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษาที่สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้แก่ค่าหน่วยกิตที่ถูกกว่าสถาบันอื่นที่เปิดสอน สาขาวิชารัฐศาสตร์เหมือนกันมีค่าบำรุงต่าง ๆ เช่นค่าบำรุงคณะ บำรุงหอสมุด ฯ ถูกกว่าสถาบันอื่น ค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ระหว่างการศึกษาน้อยประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางค่าอาหาร ถูกกว่าสถาบันอื่นค่าเอกสารและตำราเรียนถูกกว่าสถาบันอื่น

4.4 ด้านเหตุผลส่วนตัวหมายถึง ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ฝ่ายแนะแนวที่โรงเรียน ให้มาศึกษาต่อในสาขาวิชารัฐศาสตร์ได้รับคำแนะนำและชักชวนจากเพื่อนหรือรุ่นพี่ และได้รับ คำแนะนำและสนับสนุนจากครอบครัวหรือผู้ปกครองให้มาศึกษาต่อในสาขาวิชารัฐศาสตร์ รวมทั้งสถาบันอยู่ใกล้ภูมิลำเนาและมีการเปิดรับนิสิต โครงการพิเศษ (โควตา) เยอะ

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

1. การจัดการศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตร์ ระดับปริญญาตรีของคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. แนวคิด ทฤษฎี และความสำคัญเกี่ยวกับการตัดสินใจ
3. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการศึกษา
4. แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
5. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตร์ ระดับปริญญาตรีของคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1. ประวัติและความเป็นมา

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยบูรพาก่อตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 ซึ่งเป็นปีเดียวกับที่วิทยาลัยวิชาการศึกษาได้รับการยกฐานะให้เป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และต่อมาในปี พ.ศ. 2533 ภาควิชารัฐศาสตร์ได้ถูกจัดรวมให้อยู่ภายใต้สังกัดคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ เมื่อมีการยกฐานะมหาวิทยาลัยศรี-นครินทรวิโรฒวิทยาเขตบางแสนขึ้นเป็น มหาวิทยาลัยบูรพา ตลอดระยะเวลากว่า 30 ปีที่ผ่านมา ภาควิชารัฐศาสตร์ได้จัดการเรียนการสอน รายวิชาศึกษาทั่วไปและวิชาโทให้กับ นิสิต ต่อมาในปี พ.ศ. 2545 ภาควิชารัฐศาสตร์ได้พัฒนา หลักสูตรในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท สาขารัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ และเริ่มทำการสอนนิสิตปริญญาตรีและปริญญาโทมาจนถึงปัจจุบัน และเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2550 สภามหาวิทยาลัยมีมติให้จัดตั้งเป็นคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ การกำหนดให้คณะรัฐศาสตร์ และนิติศาสตร์เป็นหน่วยงานในระดับคณะ เกิดขึ้นจากการที่มหาวิทยาลัยบูรพาได้เปลี่ยนสถานภาพ จากส่วนราชการเป็น องค์การมหาชนในกำกับของรัฐบาลตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2550 ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยบูรพาได้ออกประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา เรื่อง การจัดตั้งหน่วยงานและ ภาระหน้าที่ของส่วนงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ลงวันที่ 4 กรกฎาคม 2551 ได้กำหนดจำนวน

ส่วนงานและภาระหน้าที่ของส่วนงานภายในมหาวิทยาลัยบูรพาไว้ 24 ส่วนงาน โดยส่วนงานในหัวข้อ 4.8 ได้แก่ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ โดยกำหนดให้ส่วนงานนี้ มีภาระหน้าที่ “จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี วิจัยและบริการวิชาการด้านรัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์และนิติศาสตร์ และการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาด้านรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด” ประกาศมหาวิทยาลัยฉบับนี้ ได้ประกาศใช้แทน ประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา เรื่อง การจัดตั้งส่วนงานและภาระหน้าที่ของส่วนงาน พ.ศ. 2551 ลงวันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2551 ซึ่งได้กำหนดให้ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์เป็นส่วนงานในระดับคณะ ในหัวข้อ 3.10 และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2551 จึงอาจถือได้ว่า คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ก่อกำเนิดเป็นทางการขึ้นครั้งแรกในวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2551 (มหาวิทยาลัยบูรพา, 2551)

2. ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2.1 ปรัชญา

หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต มีความมุ่งมั่นผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจ ในวิชาการ ด้านปรัชญาและทฤษฎีการเมือง การเมืองการปกครองประเทศ การปกครองท้องถิ่น และเศรษฐศาสตร์การเมือง ในบริบทของประชาชาติ และสังคมภาคตะวันออกเฉียง มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาสังคม เข้าใจวิถีวิพากษ์วิจารณ์อย่างเป็นระบบ เพื่อให้เป็นพลเมืองที่มีความกระตือรือร้นทางการเมือง และเป็นผู้มีคุณธรรม

2.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนากิจการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม และการบริหาร ทั้งในภาครัฐ และเอกชน ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวมมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถจับประเด็นปัญหาของสังคม วิเคราะห์ปัญหา และวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลตามหลักวิชาการ ตลอดจนการเป็นผู้นำในการแก้ไขปัญหาได้มีความรู้ทางวิชาการเชิงบูรณาการ และเฉพาะสาขาวิชาที่เลือกศึกษา รวมทั้งมีวิธีคิดแบบสหวิทยาการลึกซึ้งพอที่จะใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูงต่อไปตอบสนองความต้องการในการพัฒนาบุคลากรขององค์กรระดับท้องถิ่นในภูมิภาคตะวันออกเฉียงมีความเชื่อมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีจริยธรรมและคุณธรรม ในการปฏิบัติหน้าที่ทั้งในฐานะพลเมือง และผู้ประกอบการวิชาชีพด้านรัฐศาสตร์ที่มุ่งรับใช้สังคม

2.3 โครงสร้างของหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า	132	หน่วยกิต
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	30	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ	9	หน่วยกิต
วิชาภาษาอื่น	3	หน่วยกิต

กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	3	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	3	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	4	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์	3	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาเลือก (รวมวิชาทางด้านสุขภาพ)	5	หน่วยกิต
หมวดวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า	96	หน่วยกิต
วิชาเอกบังคับ	39	หน่วยกิต
วิชาเอกเลือก ไม่น้อยกว่า (เลือกเรียนเพียงกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งในสามกลุ่มวิชานี้)	39	หน่วยกิต
วิชาโท ให้เลือกเรียนวิชาโทที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยบูรพา	18	หน่วยกิต
หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต

แนวคิด ทฤษฎี และความสำคัญเกี่ยวกับการตัดสินใจ

ความหมายของการตัดสินใจ

การตัดสินใจ เป็นกระบวนการทางเลือกที่ดีที่สุดจากหลาย ๆ ทางเลือก ก่อนที่จะนำทางเลือกนั้นไปปฏิบัติ โดยใช้หลักเหตุผลจากทางเลือกหรือข้อมูลทั้งหมดที่มีอยู่ เพื่อให้เกิดการบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ ส่วนการตัดสินใจเลือกอาชีพนั้น เป็นกระบวนการที่บุคคลได้พิจารณาไตร่ตรองจากข้อมูลต่าง ๆ ที่มีอยู่ และเลือกแนวทางที่ตนเองต้องการ เพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตนเองตั้งใจและเกิดความพอใจสูงสุดในอาชีพนั้น (สมทรัพย์ อธิชาติบุตร, 2541, หน้า 19) นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการอีกหลายท่านที่ให้ความหมายเกี่ยวกับการตัดสินใจไว้ดังนี้

ภาวิต ประภาสิต (2540 อ้างถึงใน ดวงรัตน์ กวดกิจการ, 2544, หน้า 17) กล่าวว่า กระบวนการตัดสินใจ คือ วิธีการที่สามารถใช้ควบคุมปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่มีเป็นจำนวนมาก พร้อมทั้งสามารถเรียนรู้วิธีจำแนกความแตกต่างขององค์ประกอบต่าง ๆ ของการตัดสินใจและรู้ว่ากำลังอยู่ที่ไหน ขั้นตอนไหนของการตัดสินใจ

สุธีรา สะอาดสุด (2545, หน้า 23) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกแนวทางปฏิบัติที่เห็นว่าดีที่สุดจากทางเลือกหลาย ๆ ทาง เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ อีกทั้งยังต้องอาศัยข้อมูล ปัจจัยต่าง ๆ เป็นองค์ประกอบในการตัดสินใจ บนพื้นฐานของสมมติฐานที่เป็นไปได้เพื่อการบรรลุผลในความสำเร็จ กระบวนการตัดสินใจ ที่จำเป็นจะต้องมีการดำเนินการเกิดขึ้นตั้งแต่เกิดความรู้สึกในตัวปัญหา หาข่าวสารที่เกี่ยวข้อง ประเมินค่าข่าวสาร กำหนดทางเลือก การเลือกทางเลือกและการปฏิบัติตามการตัดสินใจ

ดวงรัตน์ กวดกิจการ (2544, หน้า 18) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึงกระบวนการเลือก ในระหว่างทางเลือกต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นไปตามลำดับขั้นตอนที่จะเลือกสิ่งใด สิ่งหนึ่งและสามารถ นำไปปฏิบัติได้จริง โดยพิจารณาเลือกทางเลือกที่สัมพันธ์กับลักษณะของตนเอง

เฮอริสัน (Harrison, 1981 อ้างถึงใน สุธีรา สะอาดสุด, 2545, หน้า 21) ได้ให้ความหมาย ของการตัดสินใจไว้ว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการประเมินที่เกี่ยวกับทางเลือก หรือตัวเลือก ที่จะนำไปสู่เป้าหมาย ผลที่เกิดจากการเลือกต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายได้มากที่สุด

สรุปได้ว่า การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดจากทางเลือก หลาย ๆ ทางเลือกและสามารถนำไปปฏิบัติจริงตามการตัดสินใจ โดยพิจารณาทางเลือก ที่เหมาะสม กับตัวเองและในการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งนั้น จะต้องผ่านกระบวนการต่าง ๆ อยู่มากมาย แต่ภายในกระบวนการแต่ละกระบวนการจะต้องมีสิ่งหนึ่งเข้าไปมีส่วนร่วมอยู่ด้วยตลอดเวลา นั่นคือ การตัดสินใจ

ความสำคัญของการตัดสินใจ

จุฑา เทียนไทย (2550, หน้า 284 อ้างถึงใน คชาวุฒิ จันทรคา, 2556) ได้ให้ความสำคัญ ของการตัดสินใจว่า การตัดสินใจ ต้องขึ้นอยู่กับความสามารถ และความฉลาดของผู้บริหารที่สามารถ ผ่านขั้นตอนกระบวนการของการตัดสินใจ ซึ่งประกอบด้วยความเข้าใจ และรู้ถึงปัญหา คิดทางเลือก เลือกทางเลือกที่ถูกต้อง นำมาใช้ได้ทันเวลาและสถานการณ์ รวมถึงมีการติดตามและประเมินผล

นลินรัตน์ สายศรีบัณฑิต (2552, หน้า 42) ให้ความสำคัญของการตัดสินใจว่า การตัดสินใจ มีความสำคัญขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิต การตัดสินใจที่ดี รอบคอบจะส่งผลให้เกิด ประสิทธิภาพ ในการดำเนินกิจการต่าง ๆ ซึ่งผลลัพธ์ของการตัดสินใจล้วนจะมีอิทธิพลต่อ การดำเนินการและ อนาคตขององค์กรโดยตรง

ภารดี อนันต์นาวิ (2557, หน้า 159) ได้ให้ความสำคัญของการตัดสินใจว่า การตัดสินใจ ได้รับการยอมรับว่ามีความสำคัญที่มีต่อการบริหารตลอดมา ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในแนวใดก็ตาม มักจะต้องศึกษาในเรื่องของการตัดสินใจสังการควบคู่กันไปกับการเรียนทฤษฎีทางบริหารเสมอ ตามแนวคิดทางการบริหารถือว่า

1. การบริหารองค์การผู้บริหารจะต้องทำงานทั้งในด้านการตัดสินใจสังการ พอ ๆ กับ การลงมือปฏิบัติ ซึ่งเดิมผู้บริหารมักจะเน้นการลงมือกระทำ (Doing) มากกว่าการตัดสินใจ (Decide) ปัจจุบันผู้บริหารมักจะเป็นผู้ตัดสินใจมากกว่าการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง (The executive is a decider and not a doer)

2. หน้าที่หลักของการบริหารคือ การควบคุมและอำนวยความสะดวกกระบวนการตัดสินใจ ให้เหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติ

3. การตัดสินใจได้รับการยอมรับว่าเป็นหัวใจของหน่วยงานและเป็นกระบวนการที่สำคัญมากทางการบริหาร

สรุปได้ว่า การตัดสินใจมีความสำคัญต่อการบริหารงานของผู้บริหารทุกขั้นตอน ซึ่งเมื่อเกิดปัญหาขึ้น ก่อนจะมีการปฏิบัติผู้บริหารต้องมีการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหาให้เกิดผลลัพธ์ต่อองค์กร ดังนั้นผู้บริหารต้องมีความรู้และมีความรอบคอบในการตัดสินใจ และการตัดสินใจที่ดีต้องได้แนวทางที่ดี เมื่อปฏิบัติแล้วจะทำให้สามารถแก้ปัญหาหรือบรรลุลวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเภทของการตัดสินใจ

เนื่องจากการตัดสินใจมีผลทางปฏิบัติเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในอนาคต ดังนั้น จึงใช้ปรากฏการณ์แห่งความไม่แน่นอนเป็นเกณฑ์ในการจัดหมวดหมู่ ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ประเภท (ภูมิสิทธิ์ มิ่งชนะนิค, 2548, หน้า 22-23) ดังนี้

1. การตัดสินใจภายใต้ภาวะแน่นอน (Certainty) ผู้ตัดสินใจมีข้อมูลที่สมบูรณ์แน่นอนชัดเจนเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ กำหนดได้ว่าสถานการณ์ใดจะเกิดและเกิดอย่างไรแต่ในความเป็นจริงนั้น การตัดสินใจภายใต้ภาวะความแน่นอนมีโอกาสเป็นไปได้เล็กน้อย หรือแทบ ไม่มีเลย จึงได้นำกลวิธีการตัดสินใจทั้งหลายมาพัฒนาในรูปของการตัดสินใจภายใต้ภาวะ ที่แน่นอน โดยกำหนดข้อสมมติไว้ว่าสถานการณ์ใดบ้างที่จะเกิด

2. การตัดสินใจภายใต้ภาวะไม่แน่นอน (Uncertainty) การตัดสินใจภายใต้ภาวะไม่แน่นอนมีโอกาสเกิดได้มากที่สุด ผู้ตัดสินใจต้องปฏิบัติด้วยความมืดมน เพราะปราศจากข้อมูลหรือแทบ ไม่มีข้อมูล เพื่อประกอบการพิจารณาเกณฑ์ที่ใช้ประกอบการตัดสินใจขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัยรายบุคคลของผู้ตัดสินใจ ซึ่งแบ่งได้ 5 ประเภท ดังนี้

2.1 บุคคลประเภทใช้หลักการ Maximin (Maximizeminimumpayoff) หรือได้น้อยดีกว่าไม่ได้เลย บุคคลประเภทนี้มักเป็นผู้ที่ระแวงระวังภัยไม่ไว้วางใจในความไม่แน่นอน มีประสบการณ์ในทางคาดการณ์ด้านร้าย ฉะนั้น จึงตัดสินใจเลือกวิธีปฏิบัติที่แน่ใจว่าประสบผลสำเร็จต่ำสุดแต่ความแน่นอนสูง

2.2 บุคคลประเภทใช้หลัก Maximax (Maximizeminimumpayoff) หรือบุคคลผู้โชคดีเสมอ บุคคลประเภทนี้จัดเป็นผู้มีประสบการณ์ในการคาดการณ์ล่วงหน้าในแง่ดีไม่คำนึงถึงความไม่แน่นอน เพราะเชื่อมั่นในความเชี่ยวชาญสูงสุดของตน

2.3 บุคคลประเภทใช้หลัก Middleofthelinebetweenthemaximaxandmaximin หรือประเภทประนีประนอม บุคคลประเภทนี้เหมาะสมสำหรับเมื่อร่วมในสถานการณ์ ที่ประกอบด้วยบุคคลทั้งสองประเภทดังกล่าวข้างต้น

2.4 บุคคลประเภท Criterionofrationality หรือประเภทนิยมความเสมอภาคในกรณีนี้แตกต่างจากกรณีประนีประนอม เพราะจะนำทางเลือกมาคิดถ่วงน้ำหนักให้เท่ากันและเหมือนกันหมด ส่วนการตัดสินใจยังคงยึดหลักเดียวกัน คือ พิจารณาจากค่าสูงสุดของปริมาณตามที่คาดหวัง

2.5 บุคคลประเภท Minimax หรือประเภทใฝ่สูงเกินศักดิ์ คือ พยายามรักษาโอกาสที่จะได้รับประโยชน์สูงสุด หรือในอีกแง่หนึ่งก็คือ ปฏิบัติตามทางเลือกที่มีโอกาสเสียน้อยที่สุดนั่นเอง

3. การตัดสินใจภายใต้ภาวะเสี่ยง (Risk) การตัดสินใจภายใต้ภาวะเสี่ยงมีโอกาสเป็นไปได้สูง รองจากการตัดสินใจภายใต้ภาวะไม่แน่นอน เนื่องจากเป็นภาวะที่อยู่กึ่งกลางระหว่างภาวะแน่นอนและไม่แน่นอน การตัดสินใจจะทำตามข้อมูลที่พอมืออยู่บ้าง แต่ไม่สมบูรณ์ ข้อมูลที่ได้รับเพียงช่วยให้คาดเดาว่าตามรูปแบบของความน่าจะเป็นนั้น สถานการณ์ใดมีโอกาสจะเกิดได้บ้าง โดยข้อมูลจะมีหลายรูปแบบและหลายวิธีการ

สรุป ประเภทของการตัดสินใจ สามารถแบ่งออกได้เป็นขั้นตอนต่าง ๆ เช่น การแยกแยะปัญหา การหาข่าวสารและประเมินข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหา การกำหนดทางเลือก การตัดสินใจเลือกทางเลือกและการปฏิบัติตามทางเลือก

กระบวนการตัดสินใจ

กระบวนการตัดสินใจ (Process of decision making) หมายถึง การกำหนดขั้นตอนของการตัดสินใจตั้งแต่ขั้นตอนแรกไปจนถึงขั้นตอนสุดท้าย การตัดสินใจโดยมีลำดับขั้นของกระบวนการดังกล่าว เป็นการตัดสินใจโดยใช้หลักเหตุผลและมีกฎเกณฑ์ ซึ่งเป็นการตัดสินใจโดยใช้ระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์เป็นเครื่องมือช่วยในการหาข้อสรุปเพื่อการตัดสินใจ ขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจมีอยู่หลายรูปแบบ แล้วแต่ความคิดเห็นของนักวิชาการ พลันเกต และแอ็ดเนอร์ (Plunkett & Attner, 1994, p. 162 อ้างถึงใน กุลชลิ ไชยนันตา, 2539, หน้า 135-139) ได้เสนอลำดับขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจเป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การระบุปัญหา (Define the problem) เป็นขั้นตอนแรกที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะการระบุปัญหาได้ถูกต้องหรือไม่ ย่อมมีผลต่อการดำเนินการในขั้นต่อ ๆ ไปของกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการตัดสินใจด้วย ดังนั้น ผู้บริหารจึงควรระมัดระวังมิให้เกิดความผิดพลาดในการระบุปัญหาขององค์กร ทั้งนี้ ผู้บริหารควรแยกแยะความแตกต่างระหว่างอาการแสดง (Symptom) ที่เกิดขึ้นกับตัวปัญหาที่แท้จริงเสียก่อน ยกตัวอย่างเช่น กรณีที่ยอดขายของบริษัทลดลง ซึ่งมีสาเหตุมาจากคุณภาพสินค้าต่ำ จะเห็นว่าการที่ยอดขายลดลงเป็นอาการแสดง และปัญหาที่ต้องแก้ไขได้แก่ การที่คุณภาพสินค้าต่ำ ดังนั้นผู้บริหารที่ชาญฉลาดต้องคอยสังเกตอาการแสดงต่าง ๆ ทั้งต้องรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นต่อการค้นหาสาเหตุของอาการแสดงเหล่านั้น ซึ่งจะนำไปสู่การระบุปัญหาที่แท้จริงได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

ขั้นที่ 2 การระบุข้อจำกัดของปัจจัย (Identify limiting factors) เมื่อสามารถระบุปัญหาได้ถูกต้องแล้ว ผู้บริหารควรพิจารณาถึงข้อจำกัดต่าง ๆ ขององค์กร โดยพิจารณาจากทรัพยากร ซึ่งเป็นองค์ประกอบของกระบวนการผลิต ได้แก่ กำลังคน เงินทุน เครื่องจักร สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ รวมทั้งเวลาซึ่งมักเป็นปัจจัยจำกัดที่พบบ่อยเสมอ ๆ การรู้ถึงข้อจำกัดหรือเงื่อนไขที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ จะช่วยให้ผู้บริหารกำหนดขอบเขตในการพัฒนาทางเลือกให้แคบลงได้ ตัวอย่างเช่น ถ้ามีเงื่อนไขว่าต้องส่งสินค้าให้แก่ลูกค้าภายในเวลา 1 เดือน ทางเลือกของการแก้ไขปัญหาคือการผลิตสินค้าไม่เพียงพอที่มีระยะเวลาดำเนินการมากกว่า 1 เดือน ก็ควรถูกตัดทิ้งไป

ขั้นที่ 3 การพัฒนาทางเลือก (Develop potential alternatives) ขั้นตอนต่อไป ผู้บริหารควรทำการพัฒนาทางเลือกต่าง ๆ ขึ้นมา ซึ่งทางเลือกเหล่านั้นควรเป็นทางเลือกที่มีศักยภาพและมีความเป็นไปได้ ในการแก้ปัญหาให้น้อยลงหรือให้ประโยชน์สูงสุด ตัวอย่างเช่น กรณีที่องค์การประสบปัญหาเวลาการผลิตไม่เพียงพอ ผู้บริหารอาจพิจารณาทางเลือกดังนี้ 1) เพิ่มการทำงานกะพิเศษ 2) เพิ่มการทำงานล่วงเวลาโดยใช้ตารางปกติ 3) เพิ่มจำนวนพนักงาน หรือ 4) ไม่ทำอะไรเลย ในการพัฒนาทางเลือกผู้บริหารอาจขอความคิดเห็นจากนักบริหารอื่น ๆ ที่ประสบความสำเร็จทั้งภายในและภายนอกขององค์กร ซึ่งอาจใช้วิธีการปรึกษาหารือเป็นรายบุคคล หรือจัดการประชุมกลุ่มย่อยขึ้น ข้อมูลที่ได้รับจากบุคคลเหล่านั้นเมื่อผนวกพร้อมกับสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์และประสบการณ์ของตนเองจะช่วยให้ผู้บริหารสามารถพัฒนาทางเลือกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์ทางเลือก (Analyze the alternatives) เมื่อผู้บริหารได้ทำการพัฒนาทางเลือกต่าง ๆ โดยจะนำเอาข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกมาเปรียบเทียบกับอย่างรอบคอบ และควรวิเคราะห์ทางเลือกในสองแนวทาง คือ 1) ทางเลือกนั้นสามารถนำมาใช้จะเกิดผลต่อเนื่องอะไรตามมา ตัวอย่างเช่น ถ้าไควต้าปกติในการผลิตมอเตอร์ของแผนกผลิตเท่ากับ 500 เครื่องต่อเดือน แต่แผนกผลิตต้องผลิตมอเตอร์ให้ได้ 1,000 เครื่อง ภายในสิ้นเดือนนี้ โดยมีข้อจำกัดด้านต้นทุนขององค์กรว่าจะจ่ายค่าจ้างพนักงานเพิ่มขึ้นไม่เกิน 10,000 บาทเท่านั้น ทางเลือกหนึ่งของการแก้ปัญหาอาจทำได้โดยการจ้างพนักงานทำงานล่วงเวลาในวันหยุดและเวลากลางคืน แต่เมื่อประเมินได้แล้วพบว่าวิธีนี้จะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นถึง 17,000 บาท ผู้บริหารก็ควรตัดทางเลือกนี้ทิ้งไป เพราะไม่สามารถนำมาใช้ได้ภายใต้ข้อจำกัดด้านต้นทุน

อย่างไรก็ตามทางเลือกบางทางเลือกที่อยู่ภายใต้ข้อจำกัดขององค์กรก็อาจทำให้เกิดผลต่อเนื่องที่ไม่พึงประสงค์ตามมา เช่น ทางเลือกหนึ่ง ของการเพิ่มผลผลิต ได้แก่การลงทุนติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะช่วยให้แก้ปัญหาได้ แต่อาจมีปัญหาเกี่ยวกับการลดลงของขวัญกำลังใจของพนักงานในระยะต่อมา เป็นต้น

ขั้นที่ 5 การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Select the best alternative) เมื่อผู้บริหารได้ทำการวิเคราะห์และประเมินทางเลือกต่าง ๆ แล้ว ผู้บริหารควรเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกอีกครั้งหนึ่ง เพื่อพิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเดียว ทางเลือกที่ดีที่สุดควรมีผลเสียต่อเนื่องในภายหลังน้อยที่สุด และให้ผลประโยชน์มากที่สุด แต่บางครั้งผู้บริหารอาจตัดสินใจเลือกทางเลือกแบบประนีประนอม โดยพิจารณาองค์ประกอบที่ดีที่สุดของแต่ละทางเลือกนำมาผสมผสานกัน

ขั้นที่ 6 การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (Implement the decision) เมื่อผู้บริหารได้ทางเลือกที่ดีที่สุดแล้ว ก็ควรมีการนำผลการตัดสินใจนั้นไปปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารควรกำหนดโปรแกรมของการตัดสินใจ โดยระบุถึงตารางเวลา การดำเนินงาน งบประมาณ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ ควรมีการมอบหมายอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจน และจัดให้มีระบบการติดต่อสื่อสารที่จะช่วยให้การตัดสินใจเป็นที่ยอมรับ นอกจากนี้ ผู้บริหารควรกำหนดระเบียบวิธี กฎ และนโยบาย ซึ่งมีส่วนสนับสนุนให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 7 การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล (Establish a control and evaluation system) ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการตัดสินใจ ได้แก่ การสร้างระบบการควบคุมและการประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยให้ผู้บริหารแก้ปัญหาหรือทำการตัดสินใจใหม่ได้ โดยได้ผลลัพธ์ของการปฏิบัติที่ดีที่สุด

วุฒิชัย จานงค์ (2540 อ้างถึงใน สุธีรา สะอาดสุด, 2545, หน้า 22-23) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการเลือกในระหว่างทางเลือกต่าง ๆ และได้แบ่งขั้นตอนการตัดสินใจดังนี้

1. การแยกแยะตัวปัญหา การตัดสินใจนั้นเป็นเรื่องของการสร้างความเชื่อมั่นใจและแน่ใจโดยการค้นหา ทำความเข้าใจกับปัญหา เป็นเรื่องของการแยกแยะปัญหาออกอย่างแน่ชัด นั่นคือ กระบวนการตัดสินใจจะเริ่มต้นตามขั้นตอนแรก
2. การหาข่าวที่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหา คือ การเสาะแสวงหาสิ่งที่เป็นสาเหตุ หรือสิ่งทีก่อให้เกิดปัญหานั้น
3. การประเมินข่าวสาร ต้องยอมรับความจริงประการหนึ่งว่า ข่าวสารทุกชนิดที่หามานั้นมิได้หมายความว่า จะเกี่ยวข้องกับตัวปัญหาและมีคุณค่ากับตัวปัญหาแท้จริงเสมอไป
4. การกำหนดทางเลือก เป็นขั้นตอนสำคัญในการตัดสินใจ คือ กำหนดทางเลือกที่สามารถครอบคลุมวิธีที่จะแก้ปัญหาได้มากที่สุด

5. การเลือกทางเลือก ขั้นนี้เป็นที่ยอมรับว่าเป็นการตัดสินใจแท้จริง

6. การปฏิบัติตามการตัดสินใจ เป็นการปฏิบัติผลการตัดสินใจหรือทางเลือกที่เราจะทราบได้ว่าการตัดสินใจนั้นถูกต้อง เหมาะสมเพียงใดหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับผลการตัดสินใจนั้น

ไซมอน (Simon, 1960, p. 1 อ้างถึงใน สุธีรา สะอาดสุด, 2545, หน้า 21-22) ได้อธิบายว่าการตัดสินใจเป็นกระบวนการที่มีระดับขั้นตอนสำคัญ 3 ขั้นตอน คือ

1. การใช้ความคิดประกอบเหตุผล (Intelligence) ผู้ทำการตัดสินใจเริ่มเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากทั้งตัวปัญหาและสิ่งแวดล้อม แล้วนำมาทำการประมวลผล วิเคราะห์ และตรวจสอบเพื่อที่จะกำหนดรายละเอียดของปัญหาหรือโอกาสนั้น

2. การออกแบบ (Design) ผู้ตัดสินใจจะวิเคราะห์และพัฒนาแนวทางต่าง ๆ ที่เป็นไปได้ในการแก้ปัญหา เพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกทางเลือกในการปฏิบัติที่เหมาะสม

3. การคัดเลือก (Choice) ผู้ตัดสินใจจะทำการคัดเลือกแนวทางเลือกปฏิบัติที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่สุด เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ต่อไป

สรุป กระบวนการตัดสินใจ คือ การกำหนดขั้นตอนของการตัดสินใจตั้งแต่ขั้นตอนแรกไปจนถึงขั้นตอนสุดท้าย การตัดสินใจโดยมีลำดับขั้นของกระบวนการ โดยใช้หลักเหตุผลและมีกฎเกณฑ์

ปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจ

เมื่อทางเลือกของการแก้ปัญหาหรือตัดสินใจดำเนินงานต่าง ๆ ได้ถูกเสนอแนะโดยกลุ่มหรือโดยผู้นำ ทางเลือกเหล่านี้ก็จะถูกประเมิน จากนั้นทางเลือกที่ดีที่สุดหรือสมาชิกของกลุ่มเห็นพร้อมต้องกันมากที่สุดก็จะได้รับการเลือก ในกระบวนการนี้ผู้นำพึงต้องรู้ถึงอุปสรรคหรือสิ่งที่สามารถจะบั่นทอนประสิทธิภาพของการเลือกทางเลือกของกลุ่มลงไปได้ ซึ่งได้แก่ ยุกต์ (Yukl, 1989, pp. 253-261)

1. การเร่งรีบตัดสินใจ (Hasty Decision) การรีบเร่งทำการตัดสินใจคือการตัดสินใจที่ไม่ได้มีการประเมินทางเลือกต่าง ๆ ให้ดีก่อนทำการตัดสินใจเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่ง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการตัดสินใจ แม้ว่าจะได้มีการหาทางเลือกมาอย่างมีประสิทธิภาพก็ตาม สิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดความรีบเร่งในการตัดสินใจของกลุ่มก็คือกลุ่มที่มีลักษณะ ความคิดเห็นไปในทางเดียวกัน หรือกลุ่มที่เป็นพรรคพวกเดียวกัน ซึ่งเป็นทางหนึ่ง ประการที่สองที่ทำให้รีบเร่งในการตัดสินใจของกลุ่ม คือเวลา โดยเฉพาะเมื่อการตัดสินใจกระทำใกล้ ๆ จะได้เวลาปิดการประชุม ทุกคนจึงมักต้องการให้เสร็จสิ้นไป ไม่อยากให้เลื่อนไปพิจารณาในคราวหน้า หรือต้องมีการประชุมเพื่อพิจารณาอีกครั้ง

2. ความไม่สมบูรณ์ของการมีส่วนร่วม (Incomplete Participation) หรือการไม่มีส่วนร่วมจริงของสมาชิกในการตัดสินใจ กรณีนี้เกิดขึ้นได้เมื่อสมาชิกของกลุ่มบางส่วนไม่มีโอกาสหรือไม่อยากแสดงความคิดเห็น ทั้งนี้เพราะมีสมาชิกของกลุ่มบางคน แสดงการสนับสนุนต่อทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งอย่างจริงจังและเคร่งเครียด จนทำให้พวกเขาไม่อยากจะโต้แย้งจึงเงียบเฉย โดยเฉพาะเมื่อผู้ให้การสนับสนุนนั้นมีตำแหน่งหน้าที่ค่อนข้างสูง หรือการได้รับความเห็นชอบจากผู้นำของกลุ่ม ซึ่งการเงียบของสมาชิกบางส่วนทำให้ผู้นำและสมาชิกคนอื่น ๆ ลงความเห็นว่านั่นคือการเห็นชอบด้วย ซึ่งตามความเป็นจริงอาจจะไม่เห็นด้วย ดังนั้นประชามติของการตัดสินใจจึงเป็นประชามติที่ผิด (False consensus) อันทำให้คุณภาพของการตัดสินใจต่ำได้ และไม่เป็นที่ยอมรับของสมาชิกบางที่ที่เงียบได้ (Silent majority) ผู้นำสามารถจะทำให้การมีส่วนร่วมสมบูรณ์ได้ โดยการสนับสนุนให้สมาชิกทุกคนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและประเมินแต่ละทางเลือกโดยป้องกันไม่ให้มีการแสดงอาการขู่ข่มขู่ พุดเย้ยหยัน หรือขู่สมาชิกที่โต้แย้งได้

3. การแบ่งกลุ่มหรือแบ่งพวก (Polarization) การแบ่งกลุ่มหรือแบ่งพวกจะเกิดขึ้นเมื่อในกลุ่มตัดสินใจ เมื่อสมาชิกมีความคิดเห็นในแนวทางเลือกต่างกันแค่ 2 แนวทางอย่างชัดเจน และต่างฝ่ายก็สนับสนุนทางเลือกของตนอย่างเอาจริงเอาจังและเคร่งเครียด โดยไม่สนใจที่จะพิจารณาในส่วนของทางเลือกของอีกฝ่ายหนึ่ง ไม่มีใครสนใจในส่วนที่เหมือนกันของทางเลือกทั้งสอง แต่จะหาทางโจมตีจุดอ่อนของกันและกัน การต่อสู้ด้วยอารมณ์จะมีมาก บางทีกว่าความสนใจในเป้าหมายของการตัดสินใจ สมาชิกแต่ละฝ่ายจะแย่งกันพูด พูดสอดแทรกอีกฝ่ายหนึ่ง เมื่อต่างฝ่ายต่างไม่สนใจว่าพูดว่าอะไร ต่างก็ไม่เข้าใจว่าอีกฝ่ายพูดอะไรในที่สุด

4. การวางแผนปฏิบัติการ (Superficial action planning) ขั้นสุดท้ายของการตัดสินใจ โดยกลุ่มก็คือการกำหนดแผนที่ทำกรตัดสินใจไปสู่การปฏิบัติหรือแผนปฏิบัติการดังนั้นในทางเลือกควรมีรายละเอียดแต่ละขั้นตอนค่อนข้างละเอียด วิธีการติดตามดูความก้าวหน้าก็ควรถูกกำหนดไว้ด้วย เพราะว่าการตัดสินใจถึงแม้จะดีอย่างไรก็พบว่าไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ เพราะไม่มีสมาชิกคนใดสนใจหรือใส่ใจจะนำไปปฏิบัติ แผนปฏิบัติการจึงนับว่าสำคัญมาก เพราะจะสามารถบอกว่าจะอะไรอาจจะเกิดจากความผิดพลาดได้ในขั้นตอนปฏิบัติเหตุการณ์เหล่านั้นเราควรหาวิธีการป้องกันอย่างไรไว้ล่วงหน้าและจะหลีกเลี่ยงการสูญเสียจากเหตุการณ์ที่ต้องเกิดขึ้นน้อยที่สุดอย่างไร

สรุป เมื่อเรารู้ว่าปัญหาและอุปสรรคคืออะไรก็จะเกิดการตัดสินใจในการดำเนินการแก้ปัญหาโดยผู้นำหรือกลุ่มสมาชิกเมื่อเราได้ทางเลือกที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหา เราก็ต้องรีบลงมือทำและทำด้วยความรอบคอบเพื่อให้เกิดการผิดพลาดให้น้อยที่สุด

ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

อนันต์ชัย พงศ์สุวรรณ (2551, หน้า 61-62) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการตัดสินใจของ Herbert Simon and James March ซึ่งเป็นทฤษฎีหนึ่งที่เสนอแนวคิดในการตัดสินใจของบุคคลโดยระบุว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการ ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอนคือ พิจารณาถึงพฤติกรรมทางเลือก หลาย ๆ ทาง

1. คาดหวังล่วงหน้าถึงผลของทางเลือกเหล่านั้น 2. ประเมินผลของทางเลือกแต่ละทางในแง่ของความพึงพอใจ ประโยชน์และสวัสดิภาพ ที่จะได้รับ 3. เลือกทางเลือกที่ประเมินผลแล้วว่าดีที่สุด ซึ่งคนเราจะตัดสินใจโดยการตรวจสอบ กลุ่มทางเลือกที่เป็นไปได้ซึ่งมีจำนวนจำกัด มากกว่าที่จะพิจารณาทางเลือกทั้งหมดทุก ๆ ตัว ยิ่งไปกว่านั้นผู้คนจะเลือกโดยใช้กฎและประสบการณ์ที่มีใกล้ตัวและคนเราจะสร้างความพึงพอใจ ขึ้นมาเอง กล่าวคือเขาจะเลือกทางแก้ปัญหาที่พอเหมาะพอประมาณมากกว่าที่จะแสวงหาทางเลือก ที่จะนำมาซึ่งความสำเร็จหรือประโยชน์มากมาย

ทฤษฎีการตัดสินใจของแคทซ์

แคทซ์ (Katz, 1964 อ้างถึงใน สมทรัพย์ อติชาติบุตร, 2541, หน้า 30-31) ได้เสนอแนวความคิดการตัดสินใจประกอบด้วยขั้นตอน 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ควรเริ่มต้นด้วยการตรวจสอบค่านิยมของตนเอง สำรวจค่านิยมที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจ
2. การกำหนดตัวเลือกว่า เรามีตัวเลือกอะไรบ้าง ขั้นตอนนี้จะทำให้สะดวกขึ้น ถ้ากำหนดตัวเลือกเฉพาะกลุ่ม หรือเป็นตัวเลือกแบบเดียวกัน
3. การให้คะแนนในแต่ละเรื่องของค่านิยมให้ครบตามใจตัวเอง มีการประเมินโดยใช้ตัวเองเป็นหลักตามน้ำหนักค่านิยม แต่เมื่อรวมคะแนนตามความสำคัญทุกข้อรวมกันจะได้เท่ากับ 100 คะแนน
4. การกำหนดสัมประสิทธิ์ของแต่ละตัวเลือก ซึ่งใช้มาตรฐานแค่ 5 สเกล เช่น สัมประสิทธิ์ เป็น 5, 4, 3, 2, 1
5. นำค่าสัมประสิทธิ์ มาคูณกับคะแนนเป็นช่องความสำคัญ ใ้ผลที่ได้ในช่องผลของแต่ละตัวเลือก แล้วหาค่าผลรวมของค่านิยมในแต่ละตัวเลือก ตัวเลือกใดได้ผลรวมสูงสุดแสดงว่า น่าจะตัดสินใจเลือกตัวนั้น
6. สำหรับ โรงเรียนที่ได้เก็บคะแนนจากการทดสอบ หรือมีบันทึกผลวิชาการสามารถหาความน่าจะเป็นของความสำเร็จแต่ละตัวได้ อาจนำค่าความน่าจะเป็นนี้คูณกับผลรวมของค่านิยมจะได้ดัชนีความคาดหวัง ถ้าดัชนีความคาดหวังของตัวเลือกใดสูงสุดแสดงว่า น่าจะตัดสินใจเลือกตัวนั้น

ทฤษฎีการตัดสินใจของ คาร์ลฮัฟฟ์

ทฤษฎีการตัดสินใจของคาร์ลฮัฟฟ์ (Carkhuff, 1973, p. 34 อ้างถึงใน พรธณี เกษกมล, 2532, หน้า 60-61) ได้กล่าวถึงการตัดสินใจว่าประกอบไปด้วย

1. กำหนดปัญหา ผู้ให้คำปรึกษาสำรวจปัญหาและพยายามเข้าใจปัญหาในลักษณะที่ผู้รับคำปรึกษาคิด Carkhuff เชื่อว่าการบรรลุเป้าหมายในการให้คำปรึกษาคือ ต้องมีความเข้าใจ ที่ตรงกันกับผู้รับคำปรึกษา

2. แยกย่อยปัญหา รวบรวมการกระทำและค่านิยมต่าง ๆ แล้วแปรค่านิยมเป็นความต้องการว่าความหมายว่าอย่างไร

3. พิจารณาการกระทำตรวจสอบค่านิยมและตัวเลือกกว่าตัวเลือกใดให้ความพอใจสูงสุด ผู้ให้คำปรึกษาช่วยบอกค่านิยมและการกระทำในสิ่งที่ผู้รับการศึกษาไม่รู้

4. ช่วยตัดสินใจเลือกการกระทำและการเลือกด้วยด้วยการใช้ตารางการตัดสินใจ มีการใช้เครื่องมือพีชคณิตคุณน้าหนักของค่านิยมกับตัวเลือกแต่ละตัวรวมผลแต่ละตัวเลือก ตัวที่ได้คะแนนมากที่สุดคือ ตัวที่ควรเลือก

สรุป แนวความคิดของ Carkhuff แสดงถึงการตัดสินใจ 4 ขั้นตอน คือ 1. กำหนดปัญหา 2. แยกย่อยปัญหา 3. พิจารณาการกระทำและ 4. การตัดสินใจ รูปแบบนี้ช่วยให้สามารถตัดสินใจดีขึ้น ช่วยพิจารณา ตัวเลือกรู้แนวทางเลือกอย่างมีเหตุผล

ทฤษฎีการตัดสินใจของเจอร์เลต

เจอร์เลต (Gerlett, 1970 อ้างถึงใน ภูมิสิทธิ์ มิ่งชะนิค, 2548, หน้า 21) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการตัดสินใจว่าเป็นทฤษฎีที่แสดงถึงวงจรกระบวนการตัดสินใจ โดยเริ่มจากจุดหมายหรือวัตถุประสงค์ และเมื่อบุคคลมีความประสงค์ที่ต้องการจะตัดสินใจบุคคลนั้นประสงค์จะได้รับข้อเสนอ โดยจะรวบรวมข้อมูลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการตัดสินใจของตน ต่อจากนั้นบุคคลจะพิจารณาข้อมูลที่ได้และพยายามนำมาประยุกต์ให้สอดคล้องกับการเลือกพิจารณาความเป็นไปได้ของทางเลือก สำหรับการดำเนินงานผลอาจขึ้นอยู่กับความสำเร็จของประสบการณ์ในอดีตและระดับความปรารถนาของบุคคลนั้น ซึ่งการดำเนินงานผลจะมีประสิทธิภาพหรือไม่เพียงใดจะขึ้นอยู่กับสิ่งสองประการ คือ ข้อมูลที่รวบรวมได้และน้ำหนักในการคาดคะเนอย่างเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม

สำหรับลำดับขั้นต่อไปเป็นระบบค่านิยม ในขั้นนี้บุคคลจะพิจารณาถึงผลที่พึงปรารถนา เขาจะเปรียบเทียบผลที่ได้รับจากลำดับขั้นของค่านิยม เช่น ถ้าเขาเลือกวิชาชีพนี้อาจต้องการเงินเดือนมาก หรือคาดได้ว่าเขาต้องการเรียนจบในสาขาวิชานี้ได้และจะได้มีโอกาสศึกษาต่อ เขาอาจจะต้องตั้งคำถามว่าค่านิยมของเขานั้นคืออะไร ทั้งนี้เพื่อให้การตัดสินใจเลือกของเขาเหมาะสมยิ่งขึ้น

ส่วนขั้นสุดท้าย เป็นการประเมินผลและการเลือกตัดสินใจต่อไป โดยวางแผนสำรวจ เพื่อให้ได้ข้อมูลใหม่เพื่อการตัดสินใจครั้งต่อไป

สรุปวงจรกระบวนการตัดสินใจประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญดังนี้ คือ

1. จุดมุ่งหมาย บุคคลต้องการตัดสินใจเมื่อมีทางเลือกอย่างน้อยสองทาง
2. ข้อสนเทศ บุคคลจะต้องค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับทางเลือกนั้น
3. ความเป็นไปได้ โดยจะต้องค้นหาความเป็นไปได้ทั้งหมดของกิจกรรม
4. ความเป็นไปได้ของผลที่ได้รับ โดยจะต้องตรวจสอบลำดับความเป็นไปได้

ในแต่ละทางเลือก

5. ความน่าจะเป็นของผลที่ได้รับ โดยการทำนายความน่าจะเป็นจริงของแต่ละลำดับ
6. ค่านิยมโดยประเมินความต้องการของบุคคลในแต่ละระดับ
7. การประเมินผล โดยประเมินความเหมาะสมและเลือกตัดสินใจ
8. การตัดสินใจ มีการตัดสินใจซึ่งอาจเป็น
  - 8.1 การตัดสินใจสิ้นสุด
  - 8.2 การค้นหาข้อสนเทศใหม่

สรุปได้ว่า การตัดสินใจ คือการเลือกทางปฏิบัติที่ดีที่สุด เพื่อนำไปสู่เป้าหมายได้มากที่สุด ควรเริ่มต้นด้วยการตรวจสอบค่านิยมและจุดมุ่งหมายของตนเอง วิเคราะห์ความเป็นไปได้ ประเมินผลและนำสู่การตัดสินใจ

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการศึกษาต่อ

ในการศึกษาต่อของแต่ละบุคคลจะมีปัจจัยหลาย ๆ อย่างที่เป็นมูลเหตุในการตัดสินใจ หรือเป็นเหตุจูงใจ มีผู้กล่าวไว้หลาย ๆ ลักษณะดังนี้

พจน์ สะเพียรชัย (2526) ได้กล่าวถึง มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาว่านับวันยังมีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการศึกษาได้รับการยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐานอีกประการหนึ่ง ที่ทำให้ชีวิตมนุษย์เป็นชีวิตที่สมบูรณ์เช่นเดียวกับปัจจัยด้านอาหารและยารักษาโรค เมื่อทุกคนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษา การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการและใฝ่หา

ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526) กล่าวว่า เหตุจูงใจในการศึกษาต่อของแต่ละบุคคลแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะ และ โอกาส ในวัยเด็กจะเรียนเพราะพ่อแม่ให้เรียนหรือเรียนตามเพื่อน ถ้าเป็นวัยรุ่นตอนปลาย (16-25 ปี) ก็อาจจะมีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับเรื่องเรียนไปอีกแบบหนึ่ง จะเริ่มมองเห็นแนวทางชีวิตบางคนอาจเริ่มมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับครอบครัว ความคิดเกี่ยวกับ

การเรียนเริ่มมีแนวโน้มเข้าสู่ผลที่ได้ทางเศรษฐกิจ เช่น เรียนในสาขาที่หางานทำง่าย มีรายได้ดี ไม่ต้องทำงานหนัก บางครั้งการเลือกสาขาเรียนวิชาต่าง ๆ ของวัยรุ่นมักขึ้นอยู่กับค่านิยมของพ่อแม่ พี่น้องและเพื่อน เพราะคนไทยไม่ค่อยเปิดโอกาสให้บุตรหลานตัดสินใจด้วยตนเอง

สรุป ในการศึกษาต่อของแต่ละบุคคลจะมีปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นตัวกำหนดการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของแต่ละคนแตกต่างกันไป เช่น สภาพฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและสังคม

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ

นักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อว่ามีองค์ประกอบหลายประการ ดังผลการวิจัยดังต่อไปนี้

นฤมล มาตรฐาน (2551) ได้ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยบูรพา โดยศึกษา 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านสถาบัน พบว่า โดยภาพรวมมีการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวคิดของประพนธ์ ลิ้มธรรมมหิศร (2544) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลในระดับสูงถึงสูงสุดต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา คือปัจจัยด้านชื่อเสียงและคุณภาพของคณาจารย์และสถาบันการศึกษา เพราะมหาวิทยาลัยเปิดสอนหลักสูตรที่ตรงตามความต้องการของนิสิตและคณาจารย์ผู้สอนมีความรู้เฉพาะสาขา ทำให้ได้รับความรู้และสามารถนำไปใช้ในอนาคตได้ นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่เหมาะสมแก่การศึกษา

2. ด้านความมุ่งหวัง พบว่า โดยภาพรวมมีการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับมาก ซึ่งตรงกับไพฑูรย์ สิ้นลาร์ตัน (2522) ที่ได้ศึกษาภาพความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า จุดมุ่งหมายในการเข้าศึกษาประการแรก คือ หาความรู้ให้มาก นำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพและทำประโยชน์ให้สังคม

3. ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ พบว่า โดยภาพรวมมีการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยบูรพาอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับแนวคิดของธีระศักดิ์ อรรถนันทน์ (2548) ที่พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในด้านความสนใจและความถนัดด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และปียศักดิ์ ตันท์เจริญรัตน์ (2543) ที่พบว่า อิทธิพลหรือแรงจูงใจที่ทำให้ผู้ปกครองตัดสินใจให้บุตรหลานเข้าศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีระดับค่าอิทธิพลสูงสุดในแต่ละด้านดังนี้ ด้านบุคคลคือนักเรียนเลือกเรียนด้วยตนเอง ด้านการเงินคือผู้ปกครองยินดีสนับสนุนในเรียนจนสำเร็จ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง คือ ความมีชื่อเสียง

ของสถาบัน ด้านความถนัด ความสนใจ คือ ต้องการนำมาประกอบอาชีพส่วนตัว ด้านสวัสดิการ คือ เงินกู้เพื่อการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะได้รับการแนะนำและสนับสนุนจากพ่อแม่ และบุคคลในครอบครัว

4. ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมมีการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยบูรพาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยบูรพาอยู่ใกล้กับกรุงเทพมหานคร การเดินทางจึงไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมากนัก นอกจากนี้ค่าอาหารค่าที่พักมีราคาถูก ทำให้นิสิตที่ครอบครัวมีรายได้น้อยตัดสินใจเลือกเรียนที่นี่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนฤมล คงขุนเทียน (2545) ที่พบว่า รายได้ของบิดามารดา ได้แก่ รายได้ต่อเดือน โดยประมาณของบิดามารดา เมื่อฐานะเศรษฐกิจของแต่ละครอบครัวแตกต่างกันจะส่งผลโดยตรงต่อนักศึกษา ครอบครัวที่มีรายได้สูง ย่อมสนับสนุนให้นักศึกษาได้รับการศึกษาที่ดีกว่าครอบครัวที่รายได้ต่ำ

ประชา อ่อนรักษา (2542) ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งผลการวิเคราะห์องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้งหมด 700 คน มีค่าความร่วมกันอยู่ระหว่าง 0.33330 ถึง 0.73069 และเมื่อพิจารณาค่าไอเคนเกิน 1 ได้องค์ประกอบ 7 องค์ประกอบ และมีความแปรปรวนเท่ากับ 57.6 ได้แก่ แรงจูงใจด้านความมั่นคงก้าวหน้า แรงจูงใจด้านการสนับสนุนการมาเรียน แรงจูงใจด้านสังคมในมหาวิทยาลัยบูรพา แรงจูงใจด้านยอมรับในสถาบัน แรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง และแรงจูงใจด้านความพึงพอใจของตนเอง

จากการศึกษางานวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาสรุปเป็นกรอบความคิดในการศึกษา การตัดสินใจของนิสิตในการเข้าศึกษาต่อสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ไว้ 4 ด้าน คือ ด้านการยอมรับในสถาบัน ด้านความมั่นคงก้าวหน้า ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา และด้านเหตุผลส่วนตัว

ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อของบุคคล

ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อของบุคคล มีดังนี้

สถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติของประเทศอังกฤษ

NationalInstitute for Adult Education (1971) สํารวจพบว่า เหตุจูงใจที่ทำให้ผู้ใหญ่เข้าเรียนเพราะ

1. ด้านอาชีพ (Vocational motives) เพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะของตนเอง เป็นเหตุที่ชัดเจนและสำคัญที่สุด โดยเฉพาะผู้ใหญ่ในวันต้น หรือคนหนุ่มสาวที่มาเรียนเพราะต้องการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านอาชีพและเพื่อความรู้เพื่อให้สามารถหางานทำได้ง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น

2. เพื่อพัฒนาตนเอง (Self development) ให้มีความรู้มากขึ้น เพื่อขยายโลกทัศน์ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของตนเอง ส่วนใหญ่เป็นการเรียนเพื่อยกระดับความรู้ของตนเอง
3. เพื่อปรับสภาพความเป็นอยู่ของกลุ่มแม่บ้าน (Captive wives) ในการแสวงกิจกรรมใหม่ ๆ เป็นเหตุผลในสังคมเมืองที่แม่บ้านต้องการเพิ่มพูนความรู้ให้ตนเอง และเพื่อปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของครอบครัว
4. เหตุจูงใจทางด้านสังคม (Social motives or social oriented) เพื่อต้องการให้ตนเองจัดความเหงา ไม่อยากล้าหลัง มาเรียนเพราะเพื่อนชักชวน
5. เหตุผลอื่น ๆ เช่น สนใจในกิจกรรมโดยเฉพาะ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ อยู่ใกล้บ้าน เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์กับบุตรหลาน

โบชิเออร์ (Boshier, 1971) ได้ศึกษาแรงจูงใจเพื่อเข้าศึกษาต่อของผู้ใหญ่ประเทศแคนาดา นิวซีแลนด์และสหรัฐอเมริกา โดยสร้างเครื่องมือแบบวัดการเข้าเรียนต่อ พบว่า องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของผู้ใหญ่มี 14 ด้าน คือ การเพิ่มพูนความรู้ตามคำแนะนำของผู้อื่น เพื่อประเทืองปัญญา ความก้าวหน้าในงานอาชีพของตน การปฏิบัติตามสังคม การเตรียมตัวเพื่อการศึกษา ความสนใจในการเรียนรู้ การทดแทนด้านการศึกษา การมีส่วนร่วมในสังคม การหลีกเลี่ยงสภาพที่จำเจ การพัฒนาตนเองและหลีกเลี่ยงสังคม การเสริมความรู้ด้านการศึกษา การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การติดต่อสังคมและความต้องการช่วยเหลือสังคม

นิตยา ประเสริฐประศาสน์ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านลักษณะของสถาบัน โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อที่มีวัตถุประสงค์เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาเป็นแรงจูงใจในระดับน้อย

พรทิพย์ คำชาย (2543) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกสาขาวิชาเรียนของนักศึกษาคือคณาจารย์และด้านการบริการสังคม

อังสนา สารเฉวตร (2545) ได้ศึกษาเรื่อง ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรด้านความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษาเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ทางบวกและส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา

สรุปล ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อของบุคคลเกิดจากปัจจัยภายในและภายนอกของแต่ละบุคคลที่มีความต้องการไม่เหมือนกัน อันได้แก่ เหตุจูงใจด้านอาชีพ เพื่อพัฒนาตนเอง เพื่อปรับสภาพความเป็นอยู่ เหตุจูงใจทางด้านสังคม ความศรัทธาต่อสถาบัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนมีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อทั้งสิ้น

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ เพศ เกรดเฉลี่ย และรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง ดังรายละเอียดดังนี้

เพศ

เพศชายและเพศหญิงมีสิทธิและหน้าที่เหมือนกัน แต่ความสนใจมีความแตกต่างกัน ทั้งในด้านการใช้ชีวิต การศึกษา รวมทั้งการเลือกเรียนต่อก็มีความแตกต่างกันไป เพศเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการศึกษาต่อ จากการศึกษาพบว่า เพศเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการตอบข้อคำถาม ศิริวรรณ ชำศิริพงษ์ (2551 อ้างถึงใน นลินรัตน์ สายศรีบัณฑิต, 2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจและความต้องการศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต พบว่า เพศหญิง มีความสนใจในการศึกษาต่อมากกว่าเพศชาย ประศาสน์ ไสลวงษ์ (2552) พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในภาพรวมต่างกัน

จากการศึกษาดังกล่าว พบว่า เพศเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญในการนำมาศึกษาครั้งนี้

เกรดเฉลี่ยสะสม

เกรดเฉลี่ยสะสมของผู้เรียนในทุกรายวิชาจะช่วยสะท้อนระดับความรู้ ความสามารถและความสนใจในการศึกษาในภาพรวมของผู้เรียน ซึ่งโวลฟีล (Wolfe, 1969 อ้างถึงใน กุมริ อมมลี, 2544) กล่าวว่า ในการคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อหรือทำงานใดๆก็ตาม ย่อมต้องการคนที่มีความเฉลียวฉลาดเพื่อความสะดวกแก่การศึกษาหรือประกอบกิจการงานนั้นให้สำเร็จไปด้วยดี มักเลือกผู้ที่สอบได้คะแนนสูงเป็นอันดับแรกและจะพิจารณาส่วนประกอบอื่นๆเป็นอันดับรองลงไป อรชร ชื่นศิริ (2514 อ้างถึงใน สุวิทย์ ทวีทรัพย์, 2544) พบว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนอาชีวศึกษา เพราะนักเรียนทราบว่าตนมีสติปัญญาไม่ดีพอ สอดคล้องกับงานวิจัยของซูเปอร์ (Super, 1969, อ้างถึงใน สุวิทย์ ทวีทรัพย์, 2544) ได้ศึกษาติดตามผลการเรียนของนักเรียนตั้งแต่อยู่โรงเรียนจนเข้าสู่วิทยาลัย เป็นระยะเวลาติดต่อกัน 10 ปี พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจะเป็นตัวทำนายที่มีประสิทธิภาพของพฤติกรรมทางอาชีพของนักเรียนสอดคล้องกับเอ็ดดี (Eaddy, 1969, อ้างถึงใน สุวิทย์ ทวีทรัพย์, 2544) ซึ่งได้วิจัยองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน อาชีวเกษตรในรัฐหลุยส์เซียน่า พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการเลือกระดับอาชีพของนักเรียน และแบล็คเบิร์น (Blackburn, 1975 อ้างถึงใน สุวิทย์ ทวีทรัพย์, 2544) พบว่า นักเรียนจะมีความคาดหวังทางการศึกษาและความคาดหวังทางอาชีพสูงขึ้นตามเกรดเฉลี่ย นอกจากนี้จุมพล หนิมพานิช (2517 อ้างถึงใน สุวิทย์ ทวีทรัพย์, 2544) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนดี

จะเลือกเรียนแพทย์และนิติศาสตร์ มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนที่อยู่ในระดับปานกลางหรือระดับต่ำ

จากการศึกษาดังกล่าวพบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญในการนำมาศึกษาครั้งนี้

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว หมายถึงรายได้ประจำของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ที่ให้การสนับสนุนด้านการเงินกับนิสิต เนื่องจากการศึกษาต่อย่อมมีค่าใช้จ่ายในการศึกษา การศึกษาจึงถือเป็นการลงทุนและผู้เรียนสามารถเลือกศึกษาให้กับตนเองได้โดยไม่ต้องคำนึงทางสถานภาพทางการเงินเป็นสำคัญ จากการศึกษาของเทียมจันทร์ จาคุกัญญาประทีป (2523 อ้างถึงใน ฉัฐษา ตรีมุข, 2546) พบว่า รายได้ของบิดามารดาเป็นตัวแปรที่ทำให้นักเรียนได้เข้าศึกษาต่อและไม่ได้เข้าศึกษาต่อ และยังมีผู้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองกับการศึกษาไว้ว่า ถ้าผู้ปกครองมีรายได้สูง บุตรก็จะได้รับการศึกษาสูงด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของฮาร์บิสัน และไมเออร์ส (Harbison & Myers, 1964 อ้างถึงใน ฉัฐษา ตรีมุข, 2546) ซึ่งพบว่าเด็กวัยรุ่นอายุระหว่าง 15-19 ปี จากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจะมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษาต่อเพราะต้องออกจากโรงเรียนมาหารายได้เพื่อช่วยครอบครัว ขณะที่จินตนา อินทรไชย (2525 อ้างถึงใน กุมรี ออบมลี, 2544) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 3,000 คน พบว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้เรมเมอร์ (Remmers, 1965 อ้างถึงใน ฉัฐษา ตรีมุข, 2546) พบว่า นักเรียนที่ครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลางมีแนวโน้มที่จะเรียนต่อและมีความปรารถนาที่จะเรียนต่อสูง ๆ

จากการศึกษาดังกล่าว พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญในการนำมาศึกษาครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ธาดา อังศุโชติ และอภิชัย บวรกิตวงศ์ (2532) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนและแนวโน้มในการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษาสาขาวิชารัฐศาสตร์ ของวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พบว่า นักศึกษาที่เลือกเข้าเรียนสาขาวิชารัฐศาสตร์ ของวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีเหตุจูงใจเนื่องมาจาก อิทธิพลทางสถาบันที่ศึกษา อิทธิพลทางด้านบุคคล อิทธิพลทางด้านความจำเป็นและเหตุผลส่วนตัว

ทองหล่อ นาคหอม (2335) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2534-2535 พบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อขึ้นอยู่กับสภาพเศรษฐกิจและสังคม ความนิยมในปริญญา ความยากของในสังคม ความต้องการของครอบครัว ต้องการหาความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมเพื่อความก้าวหน้า ในหน้าที่การงาน

ประชา อ่อนรักษา (2542) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านความมั่นคงก้าวหน้า ด้านการสนับสนุนการมาเรียน ด้านสังคมในมหาวิทยาลัย ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ทิพวรรณ นันตะกุล (2544) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่เข้าศึกษา ต่อในหลักสูตรการศึกษาต่อเนื่อง ระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้ที่จบมาจากสถานศึกษาของรัฐบาล และมีคะแนนเฉลี่ย ระดับสูง โดยมีความหวังจากการเรียนว่าจะสามารถพัฒนาทักษะและบุคลิกภาพได้อย่างเหมาะสม นักศึกษาเลือกตัดสินใจด้วยตนเองเพราะเห็นว่ามีทักษะและมีความสามารถพิเศษที่ควรได้รับการสนับสนุน ทำให้มั่นใจว่าจะสามารถทำคะแนนได้ดีในสาขาวิชาที่เลือก

พระสุคใจ อาภสสโร (2544) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย ของนิสิตระดับปริญญาตรี ผลการวิจัย พบว่า นิสิต โดยรวมและจำแนกตามสถานภาพและคณะที่สังกัดมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย โดยรวมและเป็นรายด้าน 5 ด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านเหตุผลส่วนตัวอยู่ในระดับมาก แต่มีแรงจูงใจในการศึกษา ต่อด้านอิทธิพลจากการชักจูงจากบุคคลและสื่ออยู่ในระดับน้อย

วีระพงษ์ อินทร์ทอง และทัศนีย์ ศิลาวรรณ(2545) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเข้าศึกษาต่อในคณะเทคโนโลยีเกษตรของนักศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อความสำคัญของปัจจัยด้านการพัฒนาตนเองและชุมชนอยู่ในระดับ มาก ส่วนปัจจัยด้านอื่น ๆ มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน เกรดเฉลี่ยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการศึกษาต่อในภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน นักศึกษา ที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการศึกษาต่อในภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาที่บิดามารดามีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเข้าศึกษาต่อแตกต่างกันทางสถิติที่ .05

วรัญญู เปรมฤทัย (2545) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดสมุทรปราการ ทั้งปัจจัยคือปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนักเรียนคือความสนใจในวิชาชีพ อาคารและสถานที่และที่ตั้ง ค่าเล่าเรียน ภาพลักษณ์โรงเรียนและการบริการที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

พล เหลืองรังสี (2546) ได้ศึกษาปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตน โกสินทร์ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจคือปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ

อารมณี เพชรชื่น (2547) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาเอกชนปีที่ 3 ส่วนมากเป็นเพศหญิงอายุเฉลี่ยระหว่าง 18-19 ปี มีผลการเรียนเฉลี่ยส่วนมากในระดับพอใช้ได้หรือปานกลาง รายได้ของครอบครัวส่วนมากค่อนข้างต่ำ บิดามารดาส่วนมากประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างหลังจากจบการศึกษาระดับปวช. แล้วส่วนมากต้องการศึกษาต่อ

พระมหาแมนชัย คำสี (2547) ได้ศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยมหามงกุฎราชวิทยาลัย ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่สังกัดวิทยาเขตต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยนักศึกษาวิทยาเขตร้อยเอ็ดและนักศึกษาวิทยาเขตศรีล้านช้างมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อมากกว่านักศึกษาวิทยาเขตอิสาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตร้อยเอ็ดมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านสถาบัน และด้านค่าใช้จ่ายมากกว่านักศึกษาวิทยาเขตอิสาน และศรีล้านช้าง

อังสนา สารเฉวตร (2547) ได้ศึกษาเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียน คณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรด้านความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษาเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ทางบวกและส่งผลในการจูงใจในการเลือกเรียน

ธีระศักดิ์ อูร์จงานนท์ (2548) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ โดยรวมทุกด้านแล้วอยู่ในระดับมาก และในแต่ละด้านคือ ความสนใจและความถนัด ด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความคิดเห็นส่วนตัวมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับมากที่สุด

สุรางค์รัตน์ พันแสง (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อใน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าในจังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดใกล้เคียงให้เหตุผลในการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ คือใกล้บ้านมากที่สุด

เกียรติยญา ภูมิเพ็ง (2551) ได้ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า นิสิตมีความเห็นต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาในระดับค่อนข้างมาก โดยด้านสถาบันมีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด

สนธยา แฝงศรีสาร (2554) การศึกษาเหตุผลใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์ ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครสวรรค์ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ผลการวิจัย พบว่า อยู่ในระดับมากพิจารณาได้ดังนี้ ด้านความถนัด ความพอใจ เหตุผลส่วนตัว ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถานศึกษา ด้านวิชาการ ด้านสภาพเศรษฐกิจและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ผลการเปรียบเทียบระดับเหตุผลใจในการศึกษาต่อ จำแนกตามโปรแกรมวิชาที่ศึกษาโดยรวม พบว่ามีเหตุผลใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

วิตเทนเนอร์ (Wittenauer, 1980) ได้ศึกษาถึงความพอใจในงานและเหตุผลใจในการเลือกคณะศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาคณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยอินเดียนาและมหาวิทยาลัยเพอร์ดู พบว่า องค์ประกอบสำคัญที่เป็นเหตุผลใจในการเลือกคณะคือรายได้ นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาต้องการคำแนะนำในการเลือกสาขาวิชาเอกและเลือกคณะอีกด้วย

โอ ฮารา และมิลเลอร์ (O'Hara & Miller, 1983 อ้างถึงใน พรพรรณ เหล่าวัชรสุวรรณ, 2545) เป็นผู้นำทฤษฎีการเรียนรู้มาอธิบายพัฒนาการ ด้านอาชีพและการตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยเน้นว่าการเรียนรู้เป็นพื้นฐานสำคัญของการตัดสินใจเลือกอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพของบุคคล การพิจารณาตัดสินใจเลือกอาชีพของบุคคลต้องคำนึงถึงสิ่งที่บุคคลได้เรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพมากนัก เพียงใดมาประกอบด้วย บุคคลจะกำหนดเป้าหมายทางอาชีพที่เหมาะสมที่สุดได้ก็คือ ควรมีโอกาสเข้ารับการศึกษาเรียนรู้หาประสบการณ์ทางวิชาการจากสถานศึกษาต่าง ๆ ให้สอดคล้องสัมพันธ์กับอาชีพ ในการตัดสินใจเลือกอาชีพบุคคลต้องมีการเรียนรู้ 2 อย่าง ประกอบกันคือ เรียนรู้โลกของอาชีพ เช่น รู้จักศัพท์ เครื่องมือ ลักษณะงานทั่วไปในอาชีพนั้น ๆ และเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคลิกภาพ ความสามารถ สถิติปัญหา ความสนใจ ความถนัดและค่านิยมเป็นต้น

Dennard (2000) ได้ทำการศึกษาเรื่อง อิทธิพลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกวิทยาลัย ที่สัมพันธ์กันกับความพึงพอใจของนักศึกษาในวิทยาลัย จากการสำรวจทัศนคติและพฤติกรรม

ของนักศึกษาต่อการเลือกวิทยาลัยที่ตนต้องการ จากผลการวิจัยพบว่า องค์กรประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกของนักศึกษา คือ การยอมรับส่วนบุคคล ความเหมาะสมในสังคม ความสนใจในตัวสถาบัน สิ่งจูงใจขั้นพื้นฐาน การกระตุ้นของครอบครัว ความคาดหวังของครอบครัว ผู้สนับสนุนในสถาบันแห่งนั้น และผลสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษา พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจ คือ ด้านสภาพแวดล้อมของสถาบัน ค่าเล่าเรียน ความนิยมในตัวสถาบัน และกฎระเบียบของสถาบัน

มาร์คซอม และแคมจิโลซิ (Markhom & Camgelosi, 2002 อ้างถึงใน วสันต์ จันทร์มูล, 2551) ได้ศึกษาเรื่อง Whystudent pursue the business degree: A comparison of business major sacross universitie โดยผู้วิจัยได้ทำการสำรวจนักศึกษาวิชาเอกบริหารธุรกิจของมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา พบว่า ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 80.20 เป็นนักศึกษาที่อายุระหว่าง 24 ปี หรือต่ำกว่า มาจากครอบครัวรายได้ต่อปี 25,000-50,000 ดอลลาร์สหรัฐ ร้อยละ 36.20 เป็นนักศึกษาปี 3 และร้อยละ 60.80 เป็นนักศึกษาปี 4 และเหตุผลที่เลือกเรียนปริญญาตรีบริหารธุรกิจส่วนมากให้เหตุผลว่ามีโอกาสได้งานดี มีความสามารถในการทำงานที่ดีและได้ใช้ความสามารถ ผลการตอบแทนในการประกอบอาชีพ และชื่อเสียงวิชาเอกของมหาวิทยาลัย เป็นเหตุผลที่เลือกน้อยที่สุด

จากงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้แสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนของนิสิตนักศึกษาโดยทั่วไปคือค่านิยมในปริญญา ความพึงพอใจและความต้องการส่วนบุคคล อิทธิพลทางด้านความเชื่อ ความศรัทธาในสถาบันที่ตนเองเข้าศึกษา อิทธิพลทางด้านเศรษฐกิจของครอบครัว การได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง อิทธิพลทางด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ความคาดหวังในความสำเร็จของการศึกษารวมทั้งผลตอบแทนที่จะได้รับเมื่อเรียนจบแล้ว สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาของแต่ละบุคคล

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่องการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรี ภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยดำเนินการตามลำดับต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดทำข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่เป็นเป้าหมายการวิจัย ได้แก่ นิสิตที่เข้าศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1-2 สาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ประจำปีการศึกษา 2558 ทั้งหมด 232 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นิสิตที่เข้าศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1-2 ที่สอบผ่านการคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ประจำปีการศึกษา 2558 กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยใช้เกณฑ์กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเกรจซี และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) และดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยแบ่งตามระดับชั้นปีการศึกษา ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้รวมทั้งสิ้น 148 คน คือ ระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 75 คน และชั้นปีที่ 2 จำนวน 73 คน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนิสิตสาขาวิชา รัฐศาสตร์

ระดับชั้น	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ระดับชั้นปีที่ 1	118	75
ระดับชั้นปีที่ 2	114	73
รวม	232	148

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดจากทฤษฎี เอกสารต่าง ๆ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การตัดสินใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาทั้งหมด 4 ด้าน 1. ด้านการยอมรับในสถาบัน 2. ด้านความมั่นคงก้าวหน้า 3. ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา 4. ด้านเหตุผลส่วนตัว

ในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล จากคะแนนเฉลี่ยแบ่งเป็น 5 ระดับ

ตอบ

- 5 หมายถึง การตัดสินใจของนิสิตอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง การตัดสินใจของนิสิตอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง การตัดสินใจของนิสิตอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง การตัดสินใจของนิสิตอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง การตัดสินใจของนิสิตอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามขึ้นตามกรอบข้อมูลที่ต้องการศึกษา โดยใช้คำจำกัดความหรือนิยามปฏิบัติการตามตัวแปรที่กำหนดไว้เป็นหลักในการสร้างคำถามต่าง ๆ ให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด เพื่อให้แบบสอบถามสามารถวัดได้ในสิ่งที่ต้องการจะวัด (Validity)

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นพร้อมทั้งคำจำกัดความหรือนิยามปฏิบัติการของตัวแปรเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิได้แก่

3.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวี	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3.2 ดร.สถาพร พงษ์พิบูล	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3.3 ดร.สกฤติ อีสริยานนท์	หัวหน้าภาควิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

เพื่อพิจารณาตรวจสอบว่านิยามและแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้มีความชัดเจนถูกต้องหรือไม่รวมทั้งการพิจารณาสำนวนภาษาที่ใช้ในข้อความว่าสอดคล้องกับลักษณะที่ต้องการจะวัดหรือไม่เพื่อให้เครื่องมือมีความตรงในเนื้อหา (Content validity) โดยวิธี IOC (Index of item-objective congruence)

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ก่อนจะนำไปทดลองใช้ (Try-out)

5. หาค่าอำนาจจำแนกได้ .22-.49

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองความเที่ยง (Reliability) ในภาคสนามกับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มนิสิตของการศึกษาที่มี ใช้กลุ่มตัวอย่างจริงของการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการเก็บกลุ่มตัวอย่างที่นิสิตที่เข้าศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง) จำนวน 30 คน แล้วนำมาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบราค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่า = .81

6. แก้ไขแบบสอบถามโดยการปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ อีกครั้ง จากนั้นจึงดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดทำข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากภาควิชาวิชาการบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2. ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากนิสิตที่เข้าศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2558

3. ตรวจสอบความครบถ้วนและความถูกต้องของข้อมูลในแบบสอบถามกรณีที่มีผู้ตอบแบบสอบถามกรอกข้อมูลไม่ครบ ผู้วิจัยจะให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้กรอกเพิ่มเติมในทันที

4. นำแบบสอบถามมาคีย์ข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์และแปรข้อมูลที่ได้เป็นรหัสพร้อมบันทึกข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การประมวลข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามหลังจากดำเนินการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ได้รับคำตอบที่สมบูรณ์ครบตามจำนวนที่ระบุไว้

- 1.2 บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสลงในแบบบันทึกข้อมูล และเครื่องคอมพิวเตอร์
- 1.3 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์
- 1.4 ประมวลผลข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย
2. การวิเคราะห์ข้อมูลทำการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาครั้งนี้
  - 2.1 วิเคราะห์ลักษณะกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์โดยจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามข้อมูลทั่วไป ด้วยสถิติความถี่และค่าร้อยละ
  - 2.2 วิเคราะห์ระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาจากแบบสอบถามที่มีการวัดระดับ 5 ระดับ มาเป็นคะแนน (Interval scale) ดังนี้

การวิเคราะห์ ระดับการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาใช้การคำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) และนำมาจัดระดับโดยการใช้เกณฑ์การแบ่งช่วงเท่า ๆ กันดังนี้ (Best, 1977, p. 174)

ค่าพิสัย	ระดับ
4.50-5.00	การตัดสินใจของนิสิตอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50-4.49	การตัดสินใจของนิสิตอยู่ในระดับมาก
2.50-3.49	การตัดสินใจของนิสิตอยู่ในระดับปานกลาง
1.50-2.49	การตัดสินใจของนิสิตอยู่ในระดับน้อย
1.00-1.49	การตัดสินใจของนิสิตอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*)
2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน สำหรับตัวแปร 2 กลุ่ม คือ เพศ เกรดเฉลี่ย ระดับชั้นปีการศึกษาโดยการทดสอบที่ค่า *t*-test และสำหรับ 3 กลุ่มคือรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ถ้าตัวแปรมีความแตกต่างกัน ใช้สถิติการวิเคราะห์ของ Scheffe

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเริ่มจากการกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
- SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- MS แทน คะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสอง (Mean square)
- SS แทน ค่าผลบวกกำลังสอง (Sum of square)
- n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
- t แทน ค่าสถิติในการแจกแจงแบบที
- F แทน ค่าสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว
- p แทน ค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อน
- $*$ แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การศึกษาการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตาม เพศ เกรดเฉลี่ย และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 ความถี่ และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน ($n = 148$)	ร้อยละ
ชาย	64	43.20
หญิง	84	56.80
รวม	148	100

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 56.80 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 43.20

ตารางที่ 3 ความถี่ และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเกรดเฉลี่ย

เกรดเฉลี่ย	จำนวน ($n = 148$)	ร้อยละ
เกรดเฉลี่ย ต่ำกว่า 3.00	70	47.30
เกรดเฉลี่ย มากกว่า 3.00 ขึ้นไป	78	52.70
รวม	148	100

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.00 ขึ้นไป จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 52.70 รองลงมา คือ เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 47.30

ตารางที่ 4 ความถี่ และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ของครอบครัวเฉลี่ย ต่อเดือน

รายได้	จำนวน ($n = 148$)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20,000 บาท	47	31.80
20,001-40,000 บาท	60	40.50
40,001 บาท ขึ้นไป	41	27.70
รวม	148	100

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 20,001-40,000 บาท จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 31.80 รองลงมา คือ มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาทจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 31.80 และมีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 40,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 27.70

ตอนที่ 2 การตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของการตัดสินใจของนิสิตสาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมและรายด้าน

การตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อ	$(n = 148)$		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
1. ด้านการยอมรับในสถาบัน	3.76	0.45	มาก	1
2. ด้านความมั่นคงก้าวหน้า	3.67	0.50	มาก	3
3. ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา	3.71	0.52	มาก	2
4. ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.54	0.57	มาก	4
รวม	3.67	0.38	มาก	-

จากตารางที่ 5 พบว่า การตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตสาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงจากค่ามากไปหาน้อย 3 อันดับแรก พบว่า ด้านการยอมรับในสถาบันด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา และด้านความมั่นคงก้าวหน้า

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของการตัดสินใจของนิสิตสาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการยอมรับในสถาบัน โดยรวมและรายข้อ

การตัดสินใจของนิสิตในการเข้าศึกษาต่อ ด้านการยอมรับในสถาบัน	(n = 148)		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
1. สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลักสูตรและเนื้อหาวิชามีความทันสมัย	3.86	0.80	มาก	1
2. คณาจารย์สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีผลงานทางด้านวิชาการเป็นที่ยอมรับ ในวงการการศึกษา	3.64	0.71	มาก	6
3. คณาจารย์สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอด ความรู้และประสบการณ์ทางด้านรัฐศาสตร์เป็นอย่างดี	3.73	0.76	มาก	5
4. คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน	3.84	0.80	มาก	2
5. คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความพร้อมทางด้านบุคลากรและวัสดุอุปกรณ์	3.73	0.72	มาก	4
6. ศิษย์เก่าที่จบจากสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และ นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความสำเร็จในหน้าที่การงาน และเป็นผู้มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในสังคม	3.78	0.77	มาก	3
รวม	3.76	0.45	มาก	-

จากตารางที่ 6 พบว่า การตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการยอมรับในสถาบัน โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก เมื่อเรียง 3 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลักสูตรและเนื้อหาวิชามีความทันสมัยมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน และศิษย์เก่าที่จบจากสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความสำเร็จในหน้าที่การงานและเป็นผู้มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในสังคม

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของการตัดสินใจของนิสิตสาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านความมั่นคงก้าวหน้า โดยรวมและรายข้อ

การตัดสินใจของนิสิตในการเข้าศึกษาต่อ ด้านความมั่นคงก้าวหน้า	(n = 148)		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
1. เมื่อสำเร็จจากการเรียนสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา แล้วมีโอกาสหางานทำได้ง่ายขึ้น	3.74	0.79	มาก	2
2. เมื่อสำเร็จจากการเรียนสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา แล้วสามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้ง่าย	3.63	0.76	มาก	5
3. เมื่อสำเร็จจากการเรียนสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา แล้วจะได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางด้านรัฐศาสตร์	3.69	0.83	มาก	4
4. การสำเร็จจากการเรียนสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ทำให้เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมมากขึ้น	3.70	0.76	มาก	3
5. การศึกษาสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ทำให้ได้รู้จักกับเพื่อนใหม่ที่มาจากรอบครัวหลากหลายอาชีพ ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้	3.75	0.93	มาก	1
6. เมื่อจบการศึกษาจากสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย	3.57	0.90	มาก	6
รวม	3.67	0.50	มาก	-

จากตารางที่ 7 พบว่า การตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านความมั่นคงก้าวหน้าโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อเรียง 3 อันดับแรก ได้แก่ การศึกษาสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ทำให้ได้รู้จักกับเพื่อนใหม่ที่มาจากรอบครัวหลากหลายอาชีพ ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้เมื่อสำเร็จจากการเรียนสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา แล้วมีโอกาสหางานทำได้ง่ายขึ้นและการสำเร็จจากการเรียนสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ทำให้เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมมากขึ้น

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของการตัดสินใจของนิสิตสาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา โดยรวมและรายข้อ

การตัดสินใจของนิสิตในการเข้าศึกษาต่อ ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา	(n = 148)		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
1. สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีค่าเล่าเรียนถูกกว่าสถาบันอื่นที่เปิดสอนสาขาวิชารัฐศาสตร์เหมือนกัน	3.76	0.87	มาก	2
2. สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เช่น ค่าบำรุงคณะ บำรุงหอสมุดฯ ถูกกว่าสถาบันอื่น	3.74	0.78	มาก	3
3. สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ระหว่างการศึกษาน้อย	3.70	0.77	มาก	4
4. ประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เมื่อมาศึกษา ที่คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา	3.68	0.84	มาก	5
5. ค่าอาหารภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ถูกกว่าสถาบันอื่น	3.64	0.80	มาก	6
6. ค่าเอกสารและตำราเรียนของสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถูกกว่าสถาบันอื่น	3.78	0.87	มาก	1
รวม	3.71	0.52	มาก	-

จากตารางที่ 8 พบว่า การตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษาโดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก เมื่อเรียง 3 อันดับแรก ได้แก่ ค่าเอกสารและตำราเรียนของสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถูกกว่าสถาบันอื่น สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีค่าเล่าเรียนถูกกว่าสถาบันอื่นที่เปิดสอนสาขาวิชารัฐศาสตร์เหมือนกันและสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เช่น ค่าบำรุงคณะ บำรุงหอสมุดฯ ถูกกว่าสถาบันอื่น

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของการตัดสินใจของนิสิตสาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านเหตุผลส่วนตัว โดยรวมและรายข้อ

การตัดสินใจของนิสิตในการเข้าศึกษาต่อ ด้านเหตุผลส่วนตัว	(n = 148)		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
1. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ฝ่ายแนะแนวที่โรงเรียน ให้มาศึกษาต่อในสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา	3.45	0.81	ปานกลาง	4
2. ได้รับคำแนะนำและชักชวนจากเพื่อนหรือรุ่นพี่ ให้มาศึกษาต่อในสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา	3.51	0.88	มาก	2
3. ได้รับคำแนะนำและสนับสนุนจากครอบครัวหรือ ผู้ปกครองให้มาศึกษาต่อในสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา	3.51	0.92	มาก	3
4. สถาบันอยู่ใกล้ภูมิลำเนา	3.44	1.26	ปานกลาง	5
5. สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีการเปิดรับนิสิตโครงการพิเศษ (โควต้า) จำนวนมาก	3.78	0.89	มาก	1
รวม	3.54	0.57	มาก	-

จากตารางที่ 9 พบว่า การตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านเหตุผลส่วนตัว โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อเรียง 3 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีการเปิดรับนิสิตโครงการพิเศษ (โควต้า) จำนวนมากได้รับคำแนะนำและสนับสนุนจากครอบครัวหรือผู้ปกครอง ให้มาศึกษาต่อในสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาและได้รับคำแนะนำและชักชวนจากเพื่อนหรือรุ่นพี่ให้มาศึกษาต่อในสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตาม เพศ เกรดเฉลี่ย และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ

การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรี ของนิสิตสาขาวิชา รัฐศาสตร์	เพศชาย (n = 64)				เพศหญิง (n = 84)			
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ
1. ด้านการยอมรับในสถาบัน	3.79	0.50	มาก	1	3.73	0.41	มาก	1
2. ด้านความมั่นคงก้าวหน้า	3.69	0.58	มาก	3	3.66	0.44	มาก	3
3. ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา	3.76	0.53	มาก	2	3.67	0.52	มาก	2
4. ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.57	0.56	มาก	4	3.51	0.58	มาก	4
รวม	3.70	0.38	มาก		3.64	0.37	มาก	

จากตารางที่ 10 พบว่า นิสิตเพศชายมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$) นิสิตเพศหญิงมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$)

เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการยอมรับในสถาบัน นิสิตเพศชายมีแรงจูงใจ ในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$) นิสิตเพศหญิงมีแรงจูงใจใน การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และ นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$)

ด้านความมั่นคงก้าวหน้า นิสิตเพศชายมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$) นิสิตเพศหญิงมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$)

ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษานิสิตเพศชายมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$) นิสิตเพศหญิงมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$)

ด้านเหตุผลส่วนตัวนิสิตเพศชายมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$) นิสิตเพศหญิงมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$)

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบความแตกต่างในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน

การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรี ของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์	ชาย (n = 64)		หญิง (n = 84)		t	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
	1. ด้านการยอมรับในสถาบัน	3.85	0.45	3.68		
2. ด้านความมั่นคงก้าวหน้า	3.78	0.50	3.58	0.49	5.93*	.01
3. ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา	3.85	0.56	3.58	0.45	.06	.79
4. ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.62	0.61	3.46	0.52	.01	.90
รวม	3.77	0.38	3.58	0.35	.02	.88

*P .05

จากตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาจำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านความมั่นคงก้าวหน้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเกรดเฉลี่ย

การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรี ของนิสิตสาขาวิชา รัฐศาสตร์	ต่ำกว่า 3.00 (n = 70)				มากกว่า 3.00 (n = 78)			
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ
1. ด้านการยอมรับในสถาบัน	3.85	0.45	มาก	1	3.68	0.45	มาก	1
2. ด้านความมั่นคงก้าวหน้า	3.78	0.50	มาก	3	3.58	0.49	มาก	3
3. ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา	3.85	0.56	มาก	2	3.58	0.45	มาก	2
4. ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.62	0.61	มาก	4	3.46	0.52	มาก	4
รวม	3.77	0.38	มาก		3.58	0.35	มาก	

จากตารางที่ 12 พบว่า นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.00 มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$)

เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านการยอมรับในสถาบัน นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.00 มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$)

ด้านความมั่นคงก้าวหน้า นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.00 มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$)

ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษานิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.00 มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$)

ด้านเหตุผลส่วนตัวนิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.00 มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.46$)

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบความแตกต่างในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเกรดเฉลี่ย โดยรวมและรายด้าน

การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรี ของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์	ต่ำกว่า 3.00		มากกว่า 3.00		<i>t</i>	<i>p</i>
	<i>(n = 70)</i>		<i>(n = 78)</i>			
	$\bar{X}$	<i>SD</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>		
1. ด้านการยอมรับในสถาบัน	3.85	0.45	3.68	0.45	.14	.70
2. ด้านความมั่นคงก้าวหน้า	3.78	0.50	3.58	0.49	.01	.91
3. ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา	3.85	0.56	3.58	0.45	2.77	.09
4. ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.62	0.61	3.46	0.52	1.01	.31
รวม	3.77	0.38	3.58	0.35	.04	.83

จากตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเกรดเฉลี่ย โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมและรายด้าน จำแนกรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน

การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์	รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน											
	ต่ำกว่า 20,000 บาท (n = 47)				20,001-40,000 บาท (n = 60)				40,001 บาท ขึ้นไป (n = 41)			
	$\bar{X}$	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ	$\bar{X}$	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ	$\bar{X}$	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ
1. ด้านการยอมรับในสถาบัน	3.79	0.51	มาก	1	3.72	0.48	มาก	2	3.77	0.33	มาก	2
2. ด้านความมั่นคงก้าวหน้า	3.71	0.54	มาก	2	3.65	0.53	มาก	3	3.67	0.43	มาก	4
3. ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา	3.53	0.56	มาก	3	3.73	0.47	มาก	1	3.88	0.51	มาก	1
4. ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.44	0.60	มาก	4	3.50	0.56	มาก	4	3.70	0.51	มาก	3
รวม	3.62	0.42	มาก		3.65	0.38	มาก		3.76	0.31	มาก	

อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) และนิสิตที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 40,001 บาทขึ้นไป มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$)

ด้านเหตุผลส่วนตัวนิสิตที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44$) นิสิตที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 20,001-40,000 บาท มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$) และนิสิตที่มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 40,001 บาทขึ้นไป มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$)

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมและรายด้านของนิสิตจำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน

การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ						
ระดับปริญญาตรีของนิสิต	ค่าความแปรปรวน	<i>SS</i>	<i>DF</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>P</i>
สาขาวิชารัฐศาสตร์						
1. ด้านการยอมรับในสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	0.151	2	0.076	0.356	.70
	ภายในกลุ่ม	30.743	145	0.212		
	รวม	30.894	147			
2. ด้านความมั่นคงก้าวหน้า	ระหว่างกลุ่ม	0.123	2	0.061	0.234	.79
	ภายในกลุ่ม	37.883	145	0.261		
	รวม	38.005	147			
3. ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2.751	2	1.375	5.182*	.01
	ภายในกลุ่ม	38.486	145	0.265		
	รวม	41.236	147			
4. ด้านเหตุผลส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	1.652	2	0.826	2.569	.08
	ภายในกลุ่ม	46.625	145	0.322		
	รวม	48.277	147			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.441	2	0.220	1.537	.21
	ภายในกลุ่ม	20.795	145	0.143		
	รวม	21.236	147			

*p .05

จากตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์รายกลุ่ม เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ จำแนกตามรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

รายได้ของครอบครัว เฉลี่ยต่อเดือน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 20,000 บาท	20,001-40,000 บาท	40,001 บาท ขึ้นไป
ต่ำกว่า 20,000 บาท	3.53	-	.20	.35*
20,001-40,000 บาท	3.73		-	.15
40,001 บาท ขึ้นไป	3.88			-

* p .05

จากตารางที่16 ผลการเปรียบเทียบรายกลุ่มการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา พบว่า นิสิตที่มีตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท และนิสิตที่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนมากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป มีแรงจูงใจในการตัดสินใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาจำแนกตามเพศ เกรดเฉลี่ยและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตสาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยการกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จากการเปิดตารางสำเร็จรูปของ เครจซี และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) และดำเนินการ สุ่มแบบแบ่งชั้น โดยแบ่งตามระดับชั้นปีการศึกษา ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งสิ้น 148 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณ ค่าจำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการยอมรับในสถาบัน ด้านความมั่นคงก้าวหน้า ด้านค่าใช้จ่าย ทางการศึกษาและด้านเหตุผลส่วนตัว ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .22-.49 การวิเคราะห์ ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบสมมติฐาน โดยการทดสอบค่าที (t -test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อพบ ความแตกต่างรายคู่เปรียบเทียบโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ของ Scheffe

สรุป

1. การตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตสาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และ นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงจากค่ามากไปหาน้อย 3 อันดับแรกพบว่า ด้านการยอมรับในสถาบันด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา และด้านความมั่นคง ก้าวหน้า
2. การตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตสาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และ นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการยอมรับในสถาบัน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อเรียง 3 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลักสูตรและเนื้อหาวิชา มีความทันสมัยมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน และศิษย์เก่าที่จบจากสาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความสำเร็จในหน้าที่การงานและเป็นผู้มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในสังคม

3. การตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านความมั่นคงก้าวหน้า โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เมื่อเรียง 3 อันดับแรก ได้แก่ การศึกษาสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ทำให้ได้รู้จักกับเพื่อนใหม่ที่มาจากรอบครัวหลากหลายอาชีพ ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้เมื่อสำเร็จจากการเรียนสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา แล้วมีโอกาสหางานทำได้ง่ายขึ้นและการสำเร็จจากการเรียนสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ทำให้เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมมากขึ้น

4. การตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เมื่อเรียง 3 อันดับแรก ได้แก่ ค่าเอกสารและตำราเรียนของสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถูกกว่าสถาบันอื่นสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีค่าเล่าเรียนถูกกว่าสถาบันอื่นที่เปิดสอนสาขาวิชารัฐศาสตร์เหมือนกันและสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เช่น ค่าบำรุงคณะ บำรุงหอสมุดฯ ถูกกว่าสถาบันอื่น

5. การตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านเหตุผลส่วนตัว โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เมื่อเรียง 3 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีการเปิดรับนิสิตโครงการพิเศษ (โควตา) จำนวนมากได้รับคำแนะนำและสนับสนุนจากครอบครัว หรือผู้ปกครอง ให้มาศึกษาต่อในสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และได้รับคำแนะนำและชักชวนจากเพื่อนหรือรุ่นพี่ให้มาศึกษาต่อในสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

6. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านความมั่นคงก้าวหน้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเกรดเฉลี่ย โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

8. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีของนิสิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามรายได้ของครอบครัวเฉลี่ย

ต่อเนื่อง พบว่า โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป มีแรงจูงใจในการตัดสินใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญจากการค้นพบในการศึกษาตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยกรอบแนวคิด และสมมติฐานของการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสาขาวิชารัฐศาสตร์ มีหลักสูตรและเนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัยทำให้ได้รู้จักกับเพื่อนใหม่ที่มาจากรอบครัวหลากหลายอาชีพ ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ ค่าเอกสารและตำราเรียนของสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถูกกว่าสถาบันอื่นรวมทั้งมีการเปิดรับนิสิต โครงการพิเศษ (โควต้า) จำนวนมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีรายละเอียดดังนี้

1.1 การตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการยอมรับในสถาบัน โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลักสูตรและเนื้อหาวิชาที่มีความทันสมัย มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน และศิษย์เก่าที่จบจากสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความสำเร็จในหน้าที่การงานและเป็นผู้มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในสังคมซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกษราโพธิ์เย็น (2550) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในส่วนปัจจัยด้านบุคลากรที่คณาจารย์มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการถ่ายทอดความรู้

1.2 การตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านความมั่นคงก้าวหน้า โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการศึกษาสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ทำให้ได้รู้จักกับเพื่อนใหม่ที่มาจากรอบครัวหลากหลายอาชีพ ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้เมื่อสำเร็จจากการเรียนสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา แล้วมีโอกาสหางานทำได้ง่ายขึ้นและการสำเร็จจากการเรียนสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ทำให้เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Morstain and Smart (1974) ที่พบว่า แรงจูงใจในการเรียนต่อของผู้ใหญ่ประกอบด้วย 6 ด้าน

คือ การติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น การทำตามความคาดหวังของผู้อื่น ความก้าวหน้าในอาชีพ การหลีกเลี่ยงจากสภาพที่เป็นอยู่การนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคมและการเรียนเพื่อรู้

1.3 ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษาพบว่า การตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์มีค่าเอกสารและตำราเรียนถูกกว่าสถาบันอื่น รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมระหว่างการศึกษาบ่อยจึงเป็นแรงจูงใจในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธวัช แก้วอนันต์ (2533) ที่พบว่า นิสิตไม่ค่อยได้มีโอกาสได้เข้าศึกษาต่อต้องใช้ค่าใช้จ่ายมาก ซึ่งเป็นภาระในการใช้จ่ายต่อผู้ปกครองมาก

1.4 ด้านเหตุผลส่วนตัว พบว่า การตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านเหตุผลส่วนตัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีการเปิดรับนิสิตโครงการพิเศษ (โควตา) จำนวนมาก จึงทำให้เป็นที่สนใจของผู้ปกครองและนักเรียนและมีโควตาสำหรับนักเรียนที่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งทำให้อยู่ใกล้ภูมิลำเนาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชริยา ศรีสด (2548) ที่พบว่าอิทธิพลการชักจูงของพ่อแม่ และผู้ปกครองเป็นแรงจูงใจมากสำหรับการให้เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย

2. ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตาม เพศ เกรดเฉลี่ยและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว

2.1 การเปรียบเทียบการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ นิสิตเพศชายและนิสิตเพศหญิง มีการตัดสินใจในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสังคมให้การยอมรับว่า เพศชายและเพศหญิงมีสิทธิและเสรีภาพเท่าเทียมกัน ทำให้สตรีมีบทบาทในสังคมมากขึ้นและสามารถศึกษาวิชาการหรือประกอบอาชีพต่าง ๆ ได้เท่าเทียมกับเพศชายซึ่งสอดคล้องกับภูมิ ออบมลี (2544) จากการศึกษาปัจจัยจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า โดยภาพรวมมีระดับปัจจัยจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน

2.2 การเปรียบเทียบการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาของหลักสูตรรัฐศาสตร์มีความน่าสนใจ

เนื้อหาไม่ซับซ้อนมากนัก จึงทำให้เป็นที่สนใจของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยปานกลางสนใจมาเรียนหลักสูตรนี้เพื่อนำไปประกอบอาชีพหลังจากที่จบการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของลดภาพทองสง (2555 อ้างถึงใน คชาวุฒิ จันทระ, 2556) พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมตอนมัธยมศึกษาปานกลาง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเลือกเข้าศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

2.3 การเปรียบเทียบการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน พบว่า นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการเข้าศึกษาต่อในคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มีค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าบำรุงต่างๆไม่มาก ประกอบกับมีการให้ทุนการศึกษาแก่นิสิตที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ จึงเป็นแรงจูงใจให้นิสิตที่ครอบครัวมีรายได้น้อยเข้ามาเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนฤมล คงขุนเทียน (2545) ที่พบว่า รายได้ของบิดามารดา ได้แก่รายได้ต่อเดือน โดยประมาณ เมื่อฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน ก็จะส่งผลโดยตรงต่อนักศึกษา ครอบครัวที่มีรายได้สูงย่อมสนับสนุนให้นักศึกษาได้รับการศึกษาที่ดีกว่าครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัย ไปใช้

1. ด้านการยอมรับในสถาบัน ผู้บริหารของคณะควรช่วยกันผลักดันให้คณาจารย์ผลิตผลงานที่สร้างชื่อเสียงให้เป็นที่ยอมรับในสังคม รวมทั้งให้คณาจารย์พัฒนาศักยภาพของตนเองให้สามารถถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ทางด้านรัฐศาสตร์ให้แก่ นิสิต
2. ด้านความมั่นคงก้าวหน้าผู้บริหารของคณะควรผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ เมื่อนิสิตจบการศึกษาไปสามารถนำความรู้ทางรัฐศาสตร์ไปประกอบอาชีพได้หลากหลายแล้วสามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้ง่าย
3. ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษาควรพัฒนาเรื่องค่าอาหารภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ให้มีราคาที่ถูกลงเหมาะสมกับนิสิตที่ยังไม่สามารถหารายได้ได้ด้วยตนเองและควรให้งบประมาณที่เพียงพอต่อนิสิตในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ระหว่างการศึกษาในมหาวิทยาลัยบูรพา
4. ด้านเหตุผลส่วนตัว ทางคณะฯ ควรมีการจัดกิจกรรมแนะแนวให้กับทาง โรงเรียนต่าง ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรรัฐศาสตร์และให้โควตาพิเศษแก่นักเรียนที่เรียนดีหรือเด่นทางด้านกิจกรรม

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ โดยเปรียบเทียบระหว่างสาขาวิชาต่าง ๆ เช่น นิติศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
2. ควรศึกษาภาพลักษณ์ของคณะฯ ในสายตาของโรงเรียนต่าง ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อนำผลการศึกษามาปรับปรุงและพัฒนาการบริหารการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศรีเดชา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ: คูรุสภาลาดพร้าว.
- กองวิจัยตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน. (2554). *แนวโน้มสถานการณ์กำลังแรงงานการมีงานทำ และการว่างงาน ปี 2554*. กรุงเทพฯ: กรมการจัดหางาน.
- กุลชลี ไชยนันดา. (2539). *กระบวนการตัดสินใจ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ประยูรวงศ์.
- เกษรา โพธิ์เย็น. (2550). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา*. การค้นคว้าแบบอิสระมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เกียรติชญา ภูมิเพ็ง. (2551). *การศึกษาการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ขวัญชัย สอนศิริ. (2556). *แรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเจ้าพระยา จังหวัดนครสวรรค์*. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา
- คชาวุฒิ จันทรดา. (2556). *แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จินตนา อินทรไทย. (2525). *ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวน มณีวรรณ. (2541). *แรงจูงใจในการเข้าเรียนหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญของผู้นำท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยวัฒน์ ยืนยาว. (2539). *แรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญระดับประถมศึกษาวิธีเรียนทางไกลจังหวัดสมุทรปราการ*. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- ณัฐชา ศรีมุข. (2546). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับจำนวนผู้เข้าสมัครเรียนระดับปริญญาโท ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงรัตน์ กวดกิจการ. (2544). *ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อกระบวนการตัดสินใจ เลือกศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน คุรุบุรี พิทยา จังหวัดพังงา*. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา การแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดิน ปรัชญพฤทธิ. (2542). *ทฤษฎีองค์การ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ทิพย์มณฑา ดอกไม้. (2547). *การศึกษาคำความต้องการในการศึกษาต่อของบุคคลากรบริษัท โภคภัณฑ์อะควาเท็ค จำกัด*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา การบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทิพย์มาศ ทองมณี. (2530). *ปัจจัยการเลือกเรียนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดกรมศิลปากร*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยู่ธยา. (2526). *แรงจูงใจ*. กรุงเทพฯ: เอสพีปริ้นติง.
- ทองหล่อ นาคหอม. (2535). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต วิชาเอก การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2533-2534*. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ทิพวรรณ นันตระกูล. (2544). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อ ในหลักสูตรการศึกษาต่อเนื่อง ระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาอาชีวศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธร สุนทรายุทธ. (2551). *การบริหารจัดการเชิงปฏิรูป: ทฤษฎีวิจัย และปฏิบัติทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.
- ธวัช แก้วอนันต์. (2533). *การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มนักเรียนในภาคกลางที่ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2530*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธาดา อังสุโชติ และอภิชัย บวรกิตติวงศ์. (2532). *การศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าเรียนและ แนวโน้มในการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*. *วิจัยสมเทศ*, 9(107), หน้า 1-5.

- ธีระศักดิ์ อัจฉานนท์. (2548). *แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา.
- นฤมล คงขุนเทียน. (2545). *ปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามการรับรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีแต่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำ*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นฤมล มาตรแม่นัน. (2551). *การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยบูรพา*. ปัญหาพิเศษ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นลินรัตน์ สายศรีบัณฑิต. (2552). *กลยุทธ์การตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- นิตยา ประเสริฐประศาสน์. (2546). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี*. สารนิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว. (2535). การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่าง. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม*, 3(1), 22-24.
- ประชา อ่อนรักษา. (2542). *องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยรามคำแหง*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประพนธ์ ลิ้มธรรมมหิศร. (2544). *การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขา นโยบายสาธารณะและสาขาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา นโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประกาศิ์ มานะ. (2528). *ลักษณะของผู้ที่ตัดสินใจศึกษาต่อ และไม่ศึกษาต่อในโปรแกรมการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 4: ศึกษากรณีจังหวัดสมุทรสงคราม*. ม.ป.ท.

- ประศาสน์ ไสลงษ์. (2552). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับมหาบัณฑิตของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2538). *สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: นำอักษรการพิมพ์.
- ปิยศักดิ์ คัดน์เจริญรัตน์. (2543). *การศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจให้บุตรหลานเข้าศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล*. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา.
- เปรมจิตร ศิริสานต์. (2542). *การศึกษาองค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษามหาบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พจน์ สะเพียรชัย. (2526). การศึกษากับการพัฒนาเยาวชน. *วารสารการศึกษาแห่งชาติ*, 17(2), 7-16.
- พนินชา อรุณแสงฉาน. (2545). *เหตุผลในการเลือกสาขาวิชาเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาพัฒนศึกษา โรงเรียนเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อ.เทค)*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรทิพย์ คำชาย. (2545). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏราชนครินทร์*. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พรพรรณ เหล่าวิชระสุวรรณ. (2545). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสาขาวิชาเอกของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พรณี เกษมกล. (2532). *การให้คำปรึกษาตัดสินใจ*. กรุงเทพฯ: ศรีเมืองกาญจน์การพิมพ์.
- พระมหาแมนชัย คำสี. (2547). *แรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พระสุุดใจ อากศุสโร. (2544). *แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย ของนิสิตระดับปริญญาตรี*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- พล เหลืองรังษี. (2546). *ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี โกสินทร์*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พัชรียา ศรีสด. (2548). *ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- ไพฑูริย์ สิ้นลารัตน์. (2522). *หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ภารดี อนันต์นาวิ. (2557). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อสาขาวิชาการบริหาร การศึกษา ศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. *วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี*, 4(10), 120-129.
- กুমรี ออบมณี. (2544). *ปัจจัยจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตบัณฑิตศึกษา หลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชา การบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กมุติสิทธิ์ มิ่งชนะนิค. (2548). *ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ในจังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มหาวิทยาลัยบูรพา. (2549). *หลักสูตรนิสิตศาสตรบัณฑิต หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2549*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มหาวิทยาลัยบูรพา. (2551). *ประกาศมหาวิทยาลัยบูรพาเรื่อง การจัดตั้งส่วนงาน และภาระหน้าที่ ของส่วนงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มหาวิทยาลัยบูรพา. (2552). *ระเบียบวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการเก็บค่าบำรุงและค่าธรรมเนียม การศึกษาสำหรับนิสิตภาคปกติ พ.ศ. 2552*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มหาวิทยาลัยบูรพา. (2558). *คู่มือการศึกษานิสิตระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2558*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปิ่นยง ชุกิตติกุล. (2544). *ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อสภาพแวดล้อม โรงเรียนเทคโนโลยีอยุธยา*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ยุคา รักไทย. (2548). *การสรรหาคัดเลือกบุคลากรแบบมีอาชีพ*. กรุงเทพฯ: ศรีเอทีพีเวย์.
- รังสรรค์ แสงสุข. (2544). *เหตุผลใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เรืองเกียรติ ปัญงพลสกุล. (2550). *แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนิสิตภาคปกติ มหาวิทยาลัยบูรพา ประจำปีการศึกษา 2550*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ลำไย มากเจริญ. (2551). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร*. กรุงเทพฯ: คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- วรรณดี ภัทรวิจิตรสิน. (2549). *การตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนสถาบันสอนพิเศษวิชาคณิตศาสตร์คู่มือ ศึกษากรณี: สาขา เอส บี อีสต์ กรุงเทพมหานคร*. ปัญหาพิเศษ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรัญญู เปรมฤทัย. (2545). *การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อใน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในจังหวัดสมุทรปราการ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วสันต์ จันทรมูล. (2551). *การตัดสินใจเลือกสาขางานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิทยา ด้านธำรงกุล. (2546). *การบริหาร*. กรุงเทพฯ: เชิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชัน.
- วิศิษฐ์ จงประเสริฐ. (2536). *การศึกษาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการเรียนต่อและไม่เรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรนอกโรงเรียน*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วีระพงษ์ อินทร์ทอง และทัศนีย์ ศิลาวรรณ. (2545). *ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการศึกษาต่อในคณะเทคโนโลยีการเกษตรของนักศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ไวริทธิ์นันท์ ศรีตะวัน. (2555). *การตัดสินใจศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดชลบุรี เขต 3*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ศาริณี ต้นประยูร. (2545). *ความต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมระดับปริญญาตรี ของนักเรียนมัธยมปลาย หรือเทียบเท่าในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริลี ดิลกหัตถการ. (2547). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนชั้นปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย*. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาธุรกิจศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สนธยา แพ่งศรีสาร. (2549). *การบริหารการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรม ภาควิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม*. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สมทรัพย์ อติชาติบุตร. (2541). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมาน อัสวภูมิ. (2551). *การบริหารการศึกษามัยใหม่: แนวคิด ทฤษฎีและการปฏิบัติ*. อุบลราชธานี: อุบลกิจออฟเซต.
- สามารถ ถาวร. (2543). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีราชา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2545). *แผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปและส่งเสริมการศึกษาเอกชน*. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). *แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สำนักงานปลัดทบวง. (ม.ป.ป.). *นะแนวการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา*. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- สุธารัตน์ อนุกุลประเสริฐ. (2538). *ศึกษาปัจจัยที่เป็นแรงจูงของนักศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัยต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- สุธีรา สะอาดสุด. (2545). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนในการเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาศิลปกรรม ใน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันราชภัฏพระนคร.
- สุรางค์รัตน์ พันแสง. (2549). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์*. ปทุมธานี: สำนักบริการวิชาการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- สุวิทย์ ทวีทรัพย์. (2544). *การศึกษาค้นคว้าความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสระแก้ว*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อนันต์ชัย พงศ์สุวรรณ. (2551). *การบริหารการศึกษา หลักการ ทฤษฎี แนวปฏิบัติ การวิจัยและเครื่องมือในการบริหารการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- อังสนา สารเจดตร. (2547). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อารมณี เพชรจีน. (2547). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน*. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 15(2), 46-106.
- Boshier, R. W. (1971). Motivational orientations of adult education participants: A Factor analytic Exploration of Houle's typology. *Adult Education*, 21(2), 3-26.
- Dennard, E. A. (2000). *The influence of psychosocial factors on College Choice and Subsequent Student Satisfaction with College Experiences*. Retrieved from <http://search.proquest.com/docview/60712231/abstract/1485221D2B021CCA123/1?accountid=12454>.
- Guildford, J. S., & Gray, D. E. (1970). *Motivation and modern management*. London:Harper & Row.
- Krejeie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Education and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- NationalInstitute for Adult Education. (1971). *The your book of adult education*. New York: McGrew-Hill.
- Witterauer, M. A. (1980). Job satisfaction and faculty motivation. *Dissertation Abstracts International*, 41, 608-A.
- Yukl, G. A. (1989). *Leadership in organizations*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

(สำเนา)

ที่ ศธ.6218.8/ ว.511

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

28 มิถุนายน 2560

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. เล่าโครงการวิจัย
2. เครื่องมือในการวิจัย

ด้วย ภาควิชาการบริหารการศึกษาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้มีความเห็นชอบ
ให้นิสิตรดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยบูรพา ทำงานนิพนธ์ ซึ่งในขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย
ดังรายนามต่อไปนี้

นางสาวรังสิยา บุญยัง รหัสนิสิต 56920531

งานนิพนธ์ เรื่อง การศึกษาการตัดสินใจของนิสิตในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี
สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

โดยมี ดร.ชัยพจน์ รั้งงาม เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

ภาควิชาการบริหารการศึกษา ได้พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในเรื่องดังกล่าว
เป็นอย่างยิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือของนิสิต
ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุเมธ งามกนก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร 0-3810-2052

โทรสาร 0-3874-581

(สำเนา)

ที่ ศธ.6218.8/ ว.512

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

1 กรกฎาคม 2560

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ

เรียน

ด้วย ภาควิชาการบริหารการศึกษา ได้มีความเห็นชอบให้นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ทำงานนิพนธ์ ซึ่ง
ในขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ ดังรายนามต่อไปนี้

นางสาวรังสิยา บุญยัง รหัสนิสิต 56920531

งานนิพนธ์ เรื่อง: การศึกษาการตัดสินใจของนิสิตในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี
สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

โดยมี ดร.ชัยพนธ์ รังงาม เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

ภาควิชาการบริหารการศึกษา มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออำนวยความสะดวก
ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุเมธ งามกนก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร 0-3810-2052

โทรสาร 0-3874-581

(สำเนา)

ที่ ศธ.6218.8/ ว.513

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

1 กรกฎาคม 2560

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

ด้วย ภาควิชาการบริหารการศึกษา ได้มีความเห็นชอบ ให้นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา
หลักสูตรศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ทำงานนิพนธ์
ซึ่งในขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ดังรายนามต่อไปนี้

นางสาวรังสิยา บุญยัง รหัสนิสิต 56920531

งานนิพนธ์ เรื่อง : การศึกษาการตัดสินใจของนิสิตในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี
สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

โดยมี ดร.ชัยพนธ์ รุ่งงาม เป็นประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

ภาควิชาการบริหารการศึกษา มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออำนวยความสะดวก
ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุเมธ งามกนก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร 0-3810-2052

โทรสาร 0-3874-581

ภาคผนวก ข

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตารางที่ 17 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
ระดับปริญญาตรีของนิสิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.29	13	.45
2	.29	14	.42
3	.39	15	.34
4	.29	16	.38
5	.35	17	.26
6	.40	18	.31
7	.38	19	.49
8	.33	20	.42
9	.41	21	.32
10	.22	22	.23
11	.31	23	.32
12	.40		

หมายเหตุ ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .22-.49 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ = .81

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

**เรื่อง การศึกษาการตัดสินใจของนิสิตในการเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรี
สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพของนิสิต
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อปริญญาตรีสาขาวิชา
รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จ ได้ด้วยความร่วมมือของผู้ตอบแบบสอบถาม
ผู้วิจัย จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านให้ตอบตามความคิดเห็นที่แท้จริง ข้อมูลที่ได้จะใช้
ประโยชน์สำหรับการวิจัยครั้งนี้เท่านั้นและผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือของท่าน

นางสาวรังสิตา บุญยัง

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพของนิสิต

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

1) ชาย

2) หญิง

2. เกรดเฉลี่ยสะสม

1) ต่ำกว่า 3.00

2) มากกว่า 3.00 ขึ้นไป

3. รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน

1) ต่ำกว่า 20,000 บาท

2) 20,001-40,000 บาท

3) 40,001 บาท ขึ้นไป

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

ประเด็น	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการยอมรับในสถาบัน					
1. สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาหลักสูตรและเนื้อหาวิชามีความทันสมัย					
2. คณาจารย์สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีผลงานทางด้านวิชาการเป็นที่ยอมรับในวงการการศึกษา					
3. คณาจารย์สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ทางด้านรัฐศาสตร์เป็นอย่างดี					

ประเด็น	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพามีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ต่อการจัดการเรียนการสอน					
5. คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพามีความพร้อม ทางด้านบุคลากรและโสตทัศนูปกรณ์					
6. ศิษย์เก่าที่จบจากสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความสำเร็จในหน้าที่การงานและเป็นผู้มี ชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในสังคม					
ด้านความมั่นคงก้าวหน้า 7. เมื่อสำเร็จจากการเรียนสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา แล้วมีโอกาสหางานทำได้ง่ายขึ้น					
8. เมื่อสำเร็จจากการเรียนสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา แล้วสามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้ง่าย					
9. เมื่อสำเร็จจากการเรียนสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา แล้วจะได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางด้านรัฐศาสตร์					
10. การสำเร็จจากการเรียนสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ทำให้เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมมากขึ้น					
11. การศึกษาสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาทำให้ได้รู้จัก กับเพื่อนใหม่ที่มาจากรอบคร้วหลากหลาย อาชีพ ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การเรียนรู้					

ประเด็น	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12. เมื่อจบการศึกษาจากสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย					
ด้านค่าใช้จ่ายทางการศึกษา					
13. สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีค่าเล่าเรียน ถูกกว่าสถาบันอื่นที่เปิดสอนสาขาวิชารัฐศาสตร์ เหมือนกัน					
14. สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เช่นค่าบำรุงคณะ บำรุงหอสมุดฯ ถูกกว่าสถาบันอื่น					
15. สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมต่างๆระหว่างการศึกษาน้อย					
16. ประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เมื่อมาศึกษาที่คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา					
17. ค่าอาหารภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ถูกกว่าสถาบันอื่น					
18. ค่าเอกสารและตำราเรียนของสาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาถูกกว่าสถาบันอื่น					
ด้านเหตุผลส่วนตัว					
19. ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ฝ่ายแนะแนว ที่โรงเรียนให้มาศึกษาต่อในสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา					
20. ได้รับคำแนะนำและชักชวนจากเพื่อนหรือรุ่นพี่ให้มาศึกษาต่อในสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา					

ประเด็น	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
21. ได้รับคำแนะนำและสนับสนุนจากครอบครัว หรือผู้ปกครองให้มาศึกษาต่อในสาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา					
22. สถาบันอยู่ใกล้ภูมิลำเนา					
23. สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และ นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีการเปิดรับนิสิต โครงการพิเศษ (โควต้า) จำนวนมาก					

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวรังสิยา บุญยัง
วัน เดือน ปีเกิด	8 สิงหาคม พ.ศ. 2533
สถานที่เกิด	อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1/5 หมู่ 3 ตำบลบางพลับ อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง 14120
ตำแหน่งและประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2556-2559	นิสิตช่วยงาน ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
พ.ศ. 2560	ทำธุรกิจส่วนตัว
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2555	การศึกษาระดับบัณฑิต (เทคโนโลยีการศึกษา) มหาวิทยาลัยบูรพา
พ.ศ. 2560	การศึกษาระดับบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยบูรพา